

Spis treści:

1. Podstawy teorii literatury
2. Ochrona własności intelektualnej
3. Historia literatury polskiej: dwudziestolecie międzywojenne
4. Analiza i interpretacja dzieła literackiego
5. Gramatyka historyczna języka polskiego
6. Seminarium dyplomowe (1,2)
7. Praktyka (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
8. Retoryczno-literackie uwarunkowania strategii PR i warsztatu rzecznika prasowego (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
9. Kreacja scenariuszy debat medialnych i dyskusji panelowych (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
10. Etyczne i prawne aspekty kreatywnego pisania (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
11. Analiza i interpretacja audiowizualnych tekstów kultury w szkole (specjalność nauczycielska)
12. Praktyka zawodowa nauczycielska - śródroczna (specjalność nauczycielska)
13. Praktyka zawodowa dydaktyczna nauczycielska w szkole podstawowej 90 godz. (4 tyg.) realizowana od 4 semestru (specjalność nauczycielska)
14. Dydaktyka przedmiotowa języka polskiego w szkole podstawowej 1 i 2 (specjalność nauczycielska)

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Podstawy teorii literatury
Nazwa w języku angielskim:		Basics of literary theory
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	piąty	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Roman Bobryk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Roman Bobryk, dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka, dr hab. Andrzej Borkowski, dr Walentyna Krupoves, dr Marcin Pliszka
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z najważniejszymi nurtami myślenia o literaturze, poczynając od refleksji myślicieli antycznych po schyłek wieku XIX.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	posiada wiedzę z zakresu najważniejszych teorii badań literackich do schyłku wieku XIX i orientuje się w najważniejszych zagadnieniach związanych z tymi koncepcjami	K_W01, K_W03, K_W12
W_02	Jest zaznajomiony z wybranymi teoriami dzieła literackiego i jego badania od antyku po koncepcje do końca XIX wieku	KW_03, KW_06
W_03	Zna podstawowe pojęcia i problemy związane z poszczególnymi kierunkami w badaniach teoretycznoliterackich.	KW_03, K_W06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Ma umiejętność poprawnego referowania tekstów teoretycznoliterackich oraz odczytywania zawartych w nich sądów o literaturze.	K_U03
U_02	Ma umiejętność zestawiania różnych stanowisk, dotyczących określonego problemu teoretycznego oraz operowania tekstem literackim jako exemplum zagadnienia teoretycznego.	K_U03

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student jest gotów do dalszego świadomego podnoszenia poziomu swej wiedzy oraz doskonalenia umiejętności	K_K04
Forma i typy zajęć:		Wykład (15 godz.), ćwiczenia (15 godz.)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wymagana podstawowa wiedza z zakresu poetyki (wersyfikacji, stylistyki literackiej, kompozycji i genologii).		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Wykłady:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Początki literaturoznawstwa europejskiego: Platońska poezja natchniona (Ion) i sztuka poezji Arystotelesa (Poetyka). Kategoria mimesis. 2. Grecka i rzymska retoryka i krytyka literacka. Rzymska recepcja teorii greckich: Horacy (<i>List do Pizonów</i>). Grecka i rzymska refleksja genologiczna. 3. Symboliczno-semiotyczna koncepcja słowa poetyckiego św. Augustyna. Średniowieczna alegoreza. Początki hermeneutyki. Poglądy na język poetycki i dzieło literackie Dantego (<i>O poezji doskonałej</i>). 4. Poetyka Scaligera na tle renesansowej refleksji o literaturze. Poglądy na literaturę Sarbiewskiego i Vossiusa. 5. Teoria literatury klasycyzmu (Boileau, Pope). Oświeceniowa refleksja na temat poezji i sztuki (Goethe, Lessing i inni). Koncepcja sztuki i literatury w pracach Emmanuela Kanta. 6. Romantyczne koncepcje teoretycznoliterackie. Myśl teoretyczna niemieckiego romantyzmu (Goethe, Herder, Novalis). Koncepcje literatury narodowej. 7. Poezja w refleksji estetycznej G.W.F. Hegla. 8. Pozytywistyczna krytyka literacka i teoria literatury (<i>Historia literatury angielskiej</i> H. Taine). Przełom antypozytywistyczny w literaturoznawstwie. <p>Ćwiczenia:</p> <p>Zajęcia ćwiczeniowe będą opierały się na wspólnej analizie prac z zakresu refleksji o literaturze omawianych w trakcie wykładów.</p>		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Z. Mitosek, Teorie badań literackich. Warszawa 1995 (lub inne wydanie) 2. E. Sarnowska-Temeriusz, Przeszłość poetyki. Od Platona do Giambaptisty Vica. Warszawa 1995. 3. S. Skwarczyńska, Kierunki w badaniach literackich: od romantyzmu do połowy XX wieku. Warszawa 1984. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Arystoteles, Poetyka. Wrocław 1981 (lub inne wydanie). 2. N. Boileau, Sztuka rymotwórcza. Kraków 2002. 3. J. W. Goethe, Wybór pism estetycznych. Warszawa 1981. (wybrane teksty) 4. J.G. Herder, Wybór pism. Wrocław 1987 (wybrane teksty). 5. G. E. Lessing, Laokoon. Warszawa 1962 (lub inne wydanie). 6. M. K. Sarbiewski, O poezji doskonałej, czyli Wergiliusz i Homer. Wrocław 1954. 		

7. S. Stabryła, Problemy genologii antycznej. Warszawa 1982.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny z elementami pokazu multimedialnego; analiza tekstu, dyskusja.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Wszystkie efekty weryfikowane będą na podstawie kolokwium pisemnego na koniec semestru.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę. Podstawą oceny jest wynik kolokwium pisemnego.

Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest aktywność studentów w trakcie zajęć.

Przedział punktacji

0-50 - ocena 2,0

51-60 - ocena 3,0

61-70 - ocena 3,5

71-80 - ocena 4,0

81-90 - ocena 4,5

91-100 - ocena 5,0

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godz.
Udział w ćwiczeniach	15 godz.
Przygotowanie do ćwiczeń	7 godz.
Przygotowanie do zaliczenia pisemnego	13 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Ochrona własności intelektualnej
Nazwa w języku angielskim:		Intellectual property protection
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		I stopnia
Rok studiów:		trzeci
Semestr:		piąty
Liczba punktów ECTS:		1
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Barbara Stelingowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Andrzej Borkowski, dr Barbara Stelingowska
Założenia i cele przedmiotu:		Znajomość najnowszych przepisów oraz terminologii z zakresu prawa autorskiego.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony prawa autorskiego oraz konieczności ochrony przedmiotów własności intelektualnej	K_W10
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	umie samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje umiejętności	K_U09
U01	potrafi samodzielnie uczyć się i doskonalić własny warsztat filologa z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów	K_U13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	posiada kompetencje społeczne i osobowe takie jak: kreatywność, otwartość na odmienność kulturową, umiejętność określania własnych zainteresowań, umiejętność samooceny, krytycznego myślenia, rozwiązywania problemów.	K_K02
Forma i typy zajęć:		wykład
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa znajomości terminologii prawnej.		
Treści modułu kształcenia:		

1. Zarys historii własności intelektualnej.
2. Konwencja Berneńska - analiza i omówienie fragmentów zapisów.
3. Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych.
4. Pojęcie utworu.
5. Przedmiot i podmiot prawa autorskiego.
6. WIPO – założenia, cele, działalność.
7. DROIT DE SUITE – konteksty finansowe autorskich praw majątkowych.
8. Organizacje zarządzania prawami autorskimi w kraju: Stowarzyszenie Artystów Polskich (SAP); Związek
9. Artystów Scen Polskich (ZASP); Związek Polskich Artystów Fotografików ZPAF; ZAIKS.
10. Patent – aspekty prawne.
11. Czym jest KNOW HOW?
12. Zagadnienie plagiatu i autoplagiatu.
13. Prawo autorskie w społeczeństwie cyfrowym (Internet).
14. Zagadnienia cytatu oraz oryginalności prac pisemnych. Studenckie prace dyplomowe.

Literatura podstawowa:

1. Rafał Golań, Prawo autorskie i prawa pokrewne, Warszawa 2008
2. Janusz Merski, Jerzy Szmigrodzki, Ochrona własności intelektualnej. Podstawowe akty prawa krajowego i międzynarodowego, Warszawa 2007
3. Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (strona Sejmu RP)

Literatura dodatkowa:

1. Rafał Golań, Prawo autorskie: komentarz dla praktyków, Gdańsk 2008
2. Andrzej Matlak, Prawo autorskie w społeczeństwie informacyjnym, Kraków 2004
3. <https://creativecommons.pl/wyberz-licencje/>
4. Ustawa z dnia z dnia 30 czerwca 2000 prawo własności przemysłowej.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Prezentacje multimedialne, dyskusja, praca z tekstem.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty z obszaru wiedzy W01 oraz efekty z obszaru umiejętności U01, U02 sprawdzane będą na kolokwium. Ponadto efekty z obszaru umiejętności U01, U02 oraz kompetencji K01 sprawdzane będą na bieżąco w trakcie zajęć.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu:

1. Zaliczenie kolokwium oraz obecność na wykładach.
2. Ocena końcowa – średnia ocen uzyskana za przygotowanie i aktywność w toku zajęć oraz ocen z testów pisemnych: 60% - ocena 3; 70% - ocena 3+; 80% - ocena 4; 87% - ocena 4+; 94% - ocena 5.

Bilans punktów ECTS:1

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w zajęciach	15 godzin
Przygotowanie do zaliczenia	9 godzin
Udział w konsultacjach z przedmiotu	1 godziny
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Historia literatury polskiej: dwudziestolecie międzywojenne
Nazwa w języku angielskim:	History of polish literature: The interwar years	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	5	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Sławomir Sobieraj	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Sławomir Sobieraj, dr hab. Roman Bobryk, dr Elżbieta M. Kur, dr Barbara Stelingowska, dr hab. Andrzej Borkowski	
Założenia i cele przedmiotu:	Zapoznanie studenta z kanonicznymi tekstami literatury polskiej okresu dwudziestolecia międzywojennego, wyrobienie umiejętności ich interpretowania przy użyciu terminologii literaturoznawczej (historycznoliterackiej i teoretycznoliterackiej)	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student ma wiedzę o najważniejszych kierunkach literatury i sztuki europejskiej pierwszej połowy XX wieku, zna uwarunkowania społeczne i kulturalne życia literackiego między wojnami.	K_W01, K_W07, K_W08, K_W09
W02	Student ma podstawową wiedzę terminologiczną w zakresie nazewnictwa zjawisk literackich w latach 1918-1939; np. powieść psychologiczna, powieść polityczna, powieść-worek, wiersz wolny, jukstapozycja, katastrofizm, oniryzm, groteska, układ rozkwitania, ekwiwalentyzacja uczuć.	K_W03, K_W08
W03	Student zna głównych przedstawicieli literatury polskiej dwudziestolecia międzywojennego oraz ich reprezentatywne utwory.	K_W01; K_W08
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi nazywać i charakteryzować zjawiska w literaturze i życiu literackim dwudziestolecia międzywojennego posługując się stosowną terminologią.	K_U02; K_U03, K_U12

U02	Student umie samodzielnie analizować i interpretować teksty literackie dwudziestolecia w formie pracy pisemnej oraz wyciągać stosowne wnioski w toku prowadzonej dyskusji.	K_U03, K_U04, K_U06, K_U08
U03	Student potrafi łączyć wiedzę filologiczną z wiedzą z innych dziedzin humanistyki: filozofią, historią, psychologią, socjologią oraz naukami o sztuce.	K_U08; K_U09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student jest gotów do jasnego i precyzyjnego określania priorytetów służących realizacji określonych zadań badawczych i dydaktycznych, formułowania tych zadań i celów działania	K_K01
K02	Student ma świadomość konieczności podnoszenia poziomu swej wiedzy i umiejętności, ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego.	K_K04

Forma i typy zajęć: wykłady (15 godz.), ćwiczenia (30 godz.)

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Znajomość najważniejszych faktów z historii Polski pierwszej połowy XX wieku.

Treści modułu kształcenia:

Wykłady:

1. Nowe kierunki w literaturze i sztuce pierwszej połowy XX wieku – pojęcia i terminy: awangarda, modernizm, futurizm, kubizm, ekspresjonizm, dadaizm, formizm, konstruktywizm, surrealizm. Przedstawiciele: Marinetti, Majakowski, Chlebnikow, Apollinaire, Picasso, Tzara, Eliot, Breton
2. Życie literackie w Drugiej Rzeczypospolitej – uwarunkowania polityczne, społeczne i kulturowe: pojęcie „życia literackiego”, obiegi literackie, czasopiśmiennictwo („Formiści”, „Zdrój”, „Nowa Sztuka”, „Almanach Nowej Sztuki”, „Zwrotnica”, „Skamander”, „Wiadomości Literackie”, „Żagary”, „IKC”) i działalność wydawnicza, instytucje polityki literackiej i kulturalnej o zasięgu ogólnopolskim (ZZLP, FKN, PAL), kawiarnie i kabarety.
3. Fenomen grup literackich w dwudziestolecu międzywojennym: pojęcie „grupy literackiej”, „geografia” grup literackich w okresie międzywojennym (ich działalność i skład), typy grup, programy. Formiści, futuryści, ekspresjoniści, Awangarda Krakowska, „Kwadryga”, „Żagary”.
4. Model poezji skamandryckiej. Członkowie grupy i jej satelici: Tuwim, Lechoń, Słonimski, Wierzyński, Iwaszkiewicz, Pawlikowska-Jasnorzewska, Iłakowiczówna, Liebert, Broniewski.
5. Wyznaczniki poezji awangardowej: synkretyzm rodzajowo-gatunkowy, montaż i poetyka fragmentu, jukstapozycja. Intermedialność.
6. Manifesty i programy poezji awangardowej: manifesty futurystów i formistów, Peiperowska koncepcja poezji (poeta jako rzemieślnik). Teksty Peipera: *Punkt wyjścia*, *Miasto*, *masa*, *maszyna*, *Metafora terażniejszości*. Publicystyka: *Rozbijanie tworzydeł*, *Poezja jako budowa*.
7. Wyobraźnia oniryczna w poezji dwudziestolecia międzywojennego. Poetyka snu, kubizm poetycki, „filmowość”, pop-surrealizm. Przedstawiciele: Czechowicz, Gałczyński, Stern.
8. Katastrofizm w poezji II Awangardy. Geneza katastrofizmu i jego odmiany. Przedstawiciele: Czechowicz, Sebyła, Miłosz.
9. Główne trendy w polskiej dramaturgii międzywojennej: dramat poetycki, neoklasycyzm, teatr awangardowy, Czysta Forma; problematyka społeczna i egzystencjalna. Przedstawiciele: Rostworowski, Szaniawski, Żeromski, Witkacy, Czyżewski.
10. Proza polityczna międzywojnia – jej związki z życiem narodu i państwa: problematyka kształtu odrodzonego państwa, roli kapitału oraz kwestia chłopska. Przedstawiciele: Żeromski, Kaden-Bandrowski, Strug.

11. Problematyka i wyróżniki prozy psychologicznej. Pojęcie psychologizmu w literaturze i jego odmiany. Przedstawiciele: Kuncewiczowa, Nałkowska, Choromański, Breza.

12. Krytyka literacka w Polsce międzywojennej. Formy wypowiedzi: recenzje i omówienia, prace teoretyczne. Przedstawiciele: Irzykowski, Boy-Żeleński, Stanisław Baczyński, Fryde, Fik.

Ćwiczenia

1. Ewolucja poezji Juliana Tuwima: ekspresjonizm, problematyka społeczna, neoklasycyzm: *Czyhanie na Boga, Słowa we krwi, Rzecz czarnoleska, Biblia cygańska*.
2. Dialog z tradycją w wierszach Jana Lechonia – problematyka narodowa, egzystencjalizm (*Karmazynowy poemat, Srebrne i czarne*).
3. Formizm w poezji Tytusa Czyżewskiego: jukstapozycja, wielopłaszczyznowość, wizualność. Tematyka miejska i neoprymitywizm. *Zielone oko, Noc-dzień. Mechaniczny instynkt elektryczny, Pastoralki*.
4. Futuryzm w liryce Brunona Jasieńskiego i Stanisława Młodożeńca. Kult cywilizacji technicznej, poetyka skandalu, słowa na wolności, neologizmy.
5. Poezja Tadeusza Peipera: metafora, układ rozkwitania i ekwiwalentyzacja uczuć (*Oczy nad miastem, Futbol, Ulica, Noga, Że*).
6. Liryka Juliana Przybosa. Konstruktywizm i „rozbijanie tworzydeł”. (*Gmachy, Z Tatr, Lipiec*).
7. Dramaturgia Stanisława Ignacego Witkiewicza – *Kurka wodna. Szewcy*. Teoria Czystej Formy, katastrofizm, groteska.
8. Proza Witkacego – *Pożegnanie jesieni*. Cechy powieści worka. Fantastyka i realizm. Katastrofizm.
9. Bolesław Leśmian jako poeta modernistyczny. Metafizyka Leśmianowska – związki z filozofią Bergsona i egzystencjalizmem. Wątki folklorystyczne.
10. *Noce i dni* Marii Dąbrowskiej jako powieść-rzeka. Historyczna i egzystencjalna perspektywa rzeczywistości.
11. Liryka Józefa Czechowicza – wizjonerstwo i oniryzm. Katastrofizm.
12. *Cudzoziemka* Marii Kuncewiczowej – psychoanalityczny wymiar narracji. Oryginalność kompozycji.
13. Awangardowa proza Witolda Gombrowicza (*Ferdydurke, Biesiada u hrabiny Kottubaj*). Kompozycja, niejednorodność gatunkowa. Egzystencjalne odczytanie powieści. Groteska.
14. Eseistyka Bolesława Micińskiego: *Podróże do piekieł*. Pojęcie eseju. Kunsztowność kompozycji. Konteksty filozoficzne i kulturowe.
15. Poetyckość i mityzacja rzeczywistości w prozie Brunona Schulza (*Sklepy cynamonowe*). Poetycki model prozy. Oniryzm. Groteska.

Literatura podstawowa:

Teksty literackie:

1. Władysław Broniewski: *Wiersze i poematy*. Warszawa 1980 (lub inne wyd.);
2. Michał Choromański: *Zazdrość i medycyna*. Kraków 1994 (lub inne wyd.);
3. Józef Czechowicz: *Wybór poezji*. Oprac. Tadeusz Kłak. Wrocław 1970, BN I-199;
4. Tytus Czyżewski: *Poezje i próby dramatyczne*. Oprac. Alicja Baluch. Wrocław 1992, BN I-273; lub Tytus Czyżewski: *Wiersze i utwory teatralne*. Oprac. Janusz Kryszak, Andrzej K. Waskiewicz. Gdańsk 2009;
5. Maria Dąbrowska: *Noce i dni*. Warszawa 1996 (lub inne wyd.);
6. Witold Gombrowicz: *Bakakaj. (Pamiętnik z okresu dojrzewania)* dowolne wyd.;
7. Witold Gombrowicz: *Ferdydurke*. Warszawa 1957 (lub inne wyd.);
8. Jarosław Iwaszkiewicz: *Panny z Wilka, Brzezina*. W: *Panny z Wilka. Opowiadania*, Warszawa 1979 (lub inne wyd.);
9. Bruno Jasieński: *Utwory poetyckie, manifesty, listy*. Oprac. Edward Balcerzan. Wrocław 1973, BN I-211;

10. Juliusz Kaden-Bandrowski: *Generał Barcz*. Oprac. Michał Sprusiński. Wrocław 1984. BN I-223 (lub in. wyd.);
11. Maria Kuncewiczowa: *Cudzoziemka*. Kraków 1994 (lub inne wyd.);
12. Jan Lechoń: *Poezje*. Oprac. Roman Loth. Wrocław 1990, BN I-256 (lub wg antologii w poz. 41);
13. Bolesław Leśmian: *Poezje wybrane*. Oprac. Jacek Trznadel. Wrocław 1974, BN I-217 (lub inne wyd., zwłaszcza: *Poezje zebrane*. Oprac. Aleksander Madyda. Toruń 2000);
14. Jerzy Liebert: *Pisma zebrane*. Oprac. Stefan Frankiewicz. Warszawa 1976, t. I-II (wiersze w tomie I);
15. Bolesław Miciński: „*Podróże do piekieł*” i inne eseje, Kraków 1994 (lub w wydaniu: *Pisma*. Oprac. Anna Micińska. Kraków 1970);
16. Czesław Miłosz: *Trzy zimy*. Wilno 1936 lub wyd. następne, np. *Wiersze*. Tom 1. Kraków 2001;
17. Zofia Nałkowska: *Granica* – dowolne wyd.;
18. Maria Pawlikowska-Jasnorzewska: *Wybór poezji*. Oprac. Jerzy Kwiatkowski. Wrocław 1980, BN I-194 (lub inne wyd.);
19. Tadeusz Peiper: *Pisma wybrane*. Oprac. Stanisław Jaworski. Wrocław 1979, BN I-235 (wybór pism teoretycznych);
20. Tadeusz Peiper: *Poematy i utwory teatralne*. Kraków 1979 (lub inna edycja poezji);
21. *Polska krytyka literacka (1918-1939)*. Materiały. Red. J. Z. Jakubowski. Warszawa 1966. (tu po jednym wybranym tekście Karola Irzykowskiego, Tadeusza Boya-Żeleńskiego, Ignacego Fika, Ludwika Frydego, Stanisława Baczyńskiego).
22. Julian Przyboś: *Sytuacje liryczne. Wybór poezji*. Wstęp: Edward Balcerzan. Wrocław 1989, BN I-266;
23. Bruno Schulz: *Sklepy cynamonowe*. W: *Proza*. Wstęp: Artur Sandauer. Kraków 1964, 2 - 1973; lub tenże: *Opowiadania. Wybór esejów i listów*. Oprac. Jerzy Jarzębski. Wrocław 1989, „Biblioteka Narodowa” seria I, nr 264;
24. Jerzy Szaniawski: *Żeglarz, Most*. W: *Wybór dramatów*. Wrocław 1988, BN I-263;
25. Stanisław Ignacy Witkiewicz: *Kurka wodna, Szewcy*. W: *Dramaty*. Oprac. Konstanty Pużyna. Wyd. 2. Warszawa 1972, tom II (i wyd. nast.); lub inna edycja.
26. Julian Tuwim: *Wiersze wybrane*. Oprac. Michał Głowiński. Wrocław 1986, BN I-184 (lub inne wyd.);
27. Stanisław Ignacy Witkiewicz: *Pożegnanie jesieni*. [Powieść]. Oprac. Włodzimierz Bolecki. Kraków 1997 (lub inne wyd.);
28. Stefan Żeromski: *Przedwiośnie*. Oprac. Zdzisław J. Adamczyk. Kraków 1997;

Opracowania:

1. Jerzy Kwiatkowski: *Dwudziestolecie międzywojenne*. Warszawa 2000 (i wyd. nast.) (lub: *Literatura dwudziestolecia*. Warszawa 1990);
2. *Literatura polska 1918-1975*. Red.: Alina Brodzka, Helena Zaworska, Stefan Żółkiewski. Warszawa 1975-1993, tomy I-II;
3. Anna Nasiłowska: *Trzydziestolecie 1914-1944*. Warszawa 1999.

Literatura dodatkowa:

Teksty literackie:

1. *Antologia polskiego futuryzmu i Nowej Sztuki*. Oprac. Zbigniew Jarosiński i Helena Zaworska, Wrocław 1978, BN I-230
2. Jerzy Andrzejewski: *Ład serca*. Dowolne wyd.;
3. Tadeusz Breza: *Adam Grywałd* – dowolna edycja;
4. Kazimiera Iłakowiczówna: *Poezje zebrane*. Oprac. Jacek Biesiada i Aleksandra Żurawska-Włoszczyńska. Toruń 1999, tomy I-IV (wiersze w tomach I-II);
5. Jarosław Iwaszkiewicz: *Wiersze zebrane*. Warszawa 1968;

6. Czesław Miłosz: *Przygody młodego umysłu. Publicystyka i proza 1931-1939*. Zebrała i opracowała Agnieszka Stawiarska. Kraków 2003;
7. *Poezja polska okresu międzywojennego. Antologia*. Wybór i wstęp: Michał Głowiński i Janusz Sławiński. Wrocław 1987, 1997, BN I-253;
8. Stanisław Młodożeniec: *Utwory poetyckie*, oprac. Tomasz Burek, Warszawa 1973 (lub inna edycja poezji);
9. Karol Hubert Rostworowski: *Niespodzianka*. W: *Wybór dramatów*. Oprac. Jacek Popiel. Wrocław 1992, BN I281 (lub w tomie: *Antologia dramatu polskiego 1918-1978* [zob. poz. 2]);
10. Władysław Sebyła: *Poezje zebrane*. Oprac. Andrzej Makowiecki. Warszawa 1981;
11. Andrzej Strug: *Pokolenie Marka Świdry*. Wstęp: Janusz Rohoziński. Warszawa 1984;
12. Melchior Wańkowicz: *Na tropach Smętka*. Kraków 1988;
13. Kazimierz Wierzyński: *Wybór poezji*. Oprac. Krzysztof Dybczak. Wrocław 1991, BN I-275;
14. Stanisław Ignacy Witkiewicz: *Pisma filozoficzne i estetyczne*. Warszawa 1974-1978, tom {}: *Nowe formy w malarstwie. Szkice estetyczne. Teatr* (lub inne wyd.) [zwłaszcza *Wstęp filozoficzny do Nowych form...*];
15. Stefan Żeromski: *Uciekła mi przepióreczka*. W tomie: *Antologia dramatu polskiego 1918-1978*. Oprac. Stanisław Balicki i Stanisław Marczak-Oborski. Warszawa 1981, tom I;

Opracowania:

1. Maria Delaperrière: *Polskie awangardy a poezja europejska. Studium wyobraźni poetyckiej*. Katowice 2004;
2. Lesław Eustachiewicz: *Dwudziestolecie 1919-1939*. Warszawa 1982;
3. Grzegorz Gazda: *Dwudziestolecie międzywojenne. Słownik literatury polskiej*. Gdańsk 2008;
4. *Obraz literatury polskiej XIX i XX wieku. Seria VI: Literatura polska w okresie międzywojennym*. Red.: Jerzy Kądziała i in. Kraków 1979-1993, tomy I-IV;
5. *Słownik literatury polskiej XX wieku*. Red.: Alina Brodzka i in. Wrocław 1993 (i wyd. nast.);
6. *Literatura polska XX wieku. Przewodnik encyklopedyczny*. Red.: Artur Hutnikiewicz i Andrzej Lam. Warszawa 2000, tomy I-II;
7. Artur Hutnikiewicz: *Od czystej formy do literatury faktu. Główne teorie i programy literackie XX stulecia*. Wyd. 7. Warszawa 1997;
8. Krzysztof Dmitruk: *Z problemów życia literackiego w latach międzywojennych*. W: *Problemy literatury polskiej lat 1890-1939*. Seria II. Pod red. M. Kirchner i E. Żabickiego. Wrocław 1974;
9. Danuta Dobrowolska: *Powieść polityczna dwudziestolecia międzywojennego*. Kielce 2000;
10. Jerzy Speina: *Literatura w perspektywie psychologii. Studia i szkice o polskiej prozie narracyjnej Dwudziestolecia i jej recepcji krytycznoliterackiej*. Toruń 1998;
11. Małgorzata Baranowska: *Surrealna wyobraźnia i poezja*. Warszawa 1984;
12. Włodzimierz Bolecki: *Poetycki model prozy w dwudziestoleciu międzywojennym*. Wyd. 2 popr. Kraków 1996;
13. Tadeusz Drewnowski: *Rzecz russowska. O pisarstwie Marii Dąbrowskiej*. Kraków 1981;
14. Jerzy Ficowski: *Regiony wielkiej herezji. Szkice o życiu i twórczości Brunona Schulza*. Wyd. 2. Kraków 1975 (lub inne wyd.);
15. Daniel Gerould: *Stanisław Ignacy Witkiewicz jako pisarz*. Przeł. Ignacy Sieradzki. Warszawa 1981;
16. Michał Głowiński: *Zaświat przedstawiony. Szkice o poezji Bolesława Leśmiana*. Warszawa 1981;
17. Stanisław Jaworski: *Awangarda*. Warszawa 1992;

18. Joanna Kisielowa: *Retoryka i melancholia. O poezji Jana Lechonia*. Katowice 2001;
19. Janusz Kryszak: *Katastrofizm ocalający. Z problematyki poezji tzw. „Drugiej Awangardy”*, Wyd. 2 rozszerzone. Bydgoszcz 1985;
20. Piotr Łopuszański: *Leśmian*. Wrocław 2000;
21. Anna Micińska: *Istnienie poszczególne: Stanisław Ignacy Witkiewicz*. Wrocław 2003;
22. Anna Nasiłowska: *Trzydziestolecie 1914-1944*. Warszawa 1999;
23. *Poeci dwudziestolecia międzywojennego*. Red.: Irena Maciejewska. Warszawa 1982, tomy I-II;
24. *Prozaicy dwudziestolecia międzywojennego*. Red.: Bolesław Faron. Warszawa 1972 (i wyd. nast.);
25. Sławomir Sobieraj: *Alchemia wyobraźni. Rezonans twórczości Tadeusza Micińskiego w poezji międzywojennej*. Siedlce 2002;
26. Sławomir Sobieraj: *Laboratorium awangardy. O twórczości literackiej Tytusa Czyżewskiego*. Siedlce 2009;
27. Janusz Stradecki: *W kręgu Skamandra*. Warszawa 1977;
28. Janusz Sławiński: *Koncepcja języka poetyckiego awangardy krakowskiej*, Kraków 1998;
29. Sławomir Sobieraj: *Awangarda mniej znana. Przypadki poezji*, Siedlce 2018.
30. Anna Węgrzyniak: *Ja głosów świata imitator. Studia o poezji Juliana Tuwima*. Katowice 2005;
31. Kazimierz Wyka: *Rzecz wyobraźni*. Kraków 1997 (lub inne wyd.);
32. Andrzej Zawada: *Dwudziestolecie literackie*. Wrocław 1995.
33. *Przyboś dzisiaj*. Red. Zenon Ożóg, Janusz Pasterski, Magdalena Rabizo-Birek. Rzeszów 2017.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi. Ćwiczenia: heureza (rozmowa kierowana); dyskusja, elementy analizy i interpretacji dzieła literackiego.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty sprawdzane będą ustnie na bieżąco podczas ćwiczeń, na podstawie pracy pisemnej i na kolokwium zaliczeniowym pisemnym oraz ostatecznie na egzaminie ustnym.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunki uzyskania zaliczenia przedmiotu:

1. obecność na zajęciach
2. uzyskanie pozytywnej oceny pracy pisemnej
3. uzyskanie co najmniej 51% punktów z kolokwium zaliczeniowego.

Punktacja i oceny: 0-50 = niedostateczny, 51-60 = dostateczny, 61-70 = dostateczny plus, 71-80 = dobry, 81-90 = dobry plus, 91-100 = bardzo dobry

4. zaliczenie ćwiczeń na podstawie pozytywnej oceny z:
 - zaangażowania i jakości przygotowania na zajęciach ćwiczeniowych,
 - pracy pisemnej
 - z kolokwium
5. uzyskanie pozytywnej oceny z odpowiedzi na pytania na egzaminie ustnym.

Poprawy:

Jednorazowa poprawa pracy pisemnej. Jednorazowa poprawa kolokwium w semestrze podczas dyżuru.

Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godz.
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Udział w konsultacjach godz. z przedmiotu	15 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń (oraz redakcja pracy pisemnej) i egzaminu	20 godz.
Przygotowanie się do egzaminu	20 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Analiza i interpretacja dzieła literackiego
Nazwa w języku angielskim:		Analysis and interpretation of a literary work
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:		3
Semestr:		5
Liczba punktów ECTS:		2
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marcin Pliszka
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Barbara Stelingowska, dr hab. Roman Bobryk, dr hab. Elżbieta M. Kur, dr hab. Sławomir Sobieraj, dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka,
Założenia i cele przedmiotu:		Celem zajęć jest wykształcenie praktycznych sprawności analizy i interpretacji utworu literackiego.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna i rozumie podstawowe pojęcia i terminy z zakresu poetyki i teorii literatury;	K_W03, K_W07
W_02	Rozumie różnice pomiędzy analizą i interpretacją tekstu; potrafi wskazać elementy łączące; zna różne odmiany analizy: immanentną, kontekstową, funkcjonalną, historycznoliteracką, krytycznoliteracką czy dydaktyczną.	K_W03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Umie właściwie analizować i interpretować teksty historyczno-i krytycznoliterackie; potrafi wskazać konteksty intertekstualne (np. kulturowe).	K_U03
U_02	Właściwie analizuje, rozumie i wyjaśnia sens utworu literackiego, w powiązaniu z jego budową; potrafi sprawnie poszukiwać informacji biograficznych w kompendiach literackich.	K_U03, K_U08, K_U09, KU_07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Rozwija swoje kompetencje literackie; ma świadomość potrzeby ciągłego kształcenia.	K_K04
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia – 30 godzin

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Podstawowe wiadomości o literaturze i kulturze polskiej, dobra znajomość terminów z zakresu poetyki i wiedzy o literaturze.

Treści modułu kształcenia:

Ćwiczenia mają charakter teoretyczno-praktyczny; ich celem jest dostarczenie studentowi wiedzy oraz wyposażenie w umiejętności pracy z tekstem literackim i szeroko rozumianym tekstem kultury.

Problemy szczegółowe i cele:

1. Istota zjawiska, znajomość podstawowych terminów: analiza, interpretacja, krytyka, kontekst.
2. Omówienie wybranych zagadnień z teorii literatury (analiza, interpretacja).
3. Analiza tekstu literackiego przy pomocy tradycyjnych narzędzi poetyki.
4. Immanentny charakter tradycyjnej analizy.
5. Intertekstualny charakter interpretacji tekstu.
6. Analiza i interpretacja tekstów poetyckich w rozmaitych ujęciach teoretycznych (strukturalizm, hermeneutyka, geopoetyka i in.).
7. Warsztaty analityczno-interpretacyjne: interpretacje tekstów litycznych; interpretacje tekstów epickich; interpretacje tekstów dramatycznych (teksty uzgodnione ze studentami).
8. Dyskusja na temat uwarunkowań kontekstualnych poszczególnych tekstów, formy gatunkowe, odniesienia do tradycji literackiej, uwarunkowania społeczne i historyczne.

Literatura podstawowa:

1. U. Eco, *Interpretacja i nadinterpretacja*, Kraków 1998;
2. R. Handke, *Poetyka dzieła literackiego. Instrumenty lektury*, Warszawa 2008;
3. *Liryka polska. Interpretacje*, red. J. Prokop, J. Sławiński, Kraków 1971 (dowolne wydanie);
4. J. Sławiński., *Miejsce interpretacji*, Gdańsk 2006.
5. *Sztuka interpretacji w ostatnim półwieczu. Tom III*, oprac. Henryk Markiewicz, współudział Teresa Walas, Kraków 2011 (wybór).

Literatura dodatkowa:

1. B. Brożek, *Granice interpretacji*. Kraków 2017;
2. *Poezja polska. Interpretacje*. Pod red. K. Heskowej-Kwaśniewicz i B. Zelera, Katowice 2000;
3. *Nowela. Opowiadania. Gawęda. Interpretacje małych form narracyjnych*, red. K. Bartoszyński, M. Jasińska, S. Sawicki, Warszawa 1974;
4. S. Sawicki, *Uwagi o analizie utworu literackiego*, w: *Poetyka. Interpretacja. Sacrum*, Warszawa 1981;
5. A. Borkowski, „Matka Joanna od Aniołów” Jarosława Iwaszkiewicza. *Adaptacje i interpretacje*, w: *Kody kultury...*, red. H. Kubicka i O. Taranek, Wrocław 2009.
6. H. Markiewicz, *Wymiary dzieła literackiego*, Kraków 1996;
7. Michał Paweł Markowski, *Antropologia, humanizm, interpretacja*, w: *Kulturowa teoria literatury. Główne pojęcia i problemy*, red. Michał Paweł Markowski, Ryszard Nycz, Kraków 2012 (lub inne wydanie).
8. *Kulturowa teoria literatury 2. Poetyki, problematyki, interpretacje*, red. Teresa Walas i Ryszard Nycz, Kraków 2012 (wybór).

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia wspomagane technikami multimedialnymi -prezentacje; praca z tekstem.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Wszystkie efekty sprawdzane będą na bieżąco podczas ćwiczeń oraz na podstawie pisemnej pracy zaliczeniowej (analizy i interpretacji wybranego tekstu literackiego). Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie ćwiczeń odbywa się na podstawie pisemnej pracy o charakterze analityczno-interpretacyjnym.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

30 godzin

Samodzielne przygotowanie się do zajęć

10 godzin

Samodzielne przygotowanie się do kolokwium

9 godzin

Konsultacje

1 godzina

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

50

Punkty ECTS za przedmiot

2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Gramatyka historyczna języka polskiego
Nazwa w języku angielskim:		Historical grammar of Polish language
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		trzeci
Semestr:		5
Liczba punktów ECTS:		2
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Beata Żywicka prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Beata Żywicka prof. uczelni
Założenia i cele przedmiotu:		zapoznanie studentów z metodami diachronicznego opisu języka oraz z ewolucją systemu języka polskiego w ujęciu genetycznym, tj. na tle zjawisk charakterystycznych dla języków: pie. i ps.; opis chronologii i konsekwencji procesów fonetycznych, fleksyjnych, słowotwórczych; przyswojenie wiedzy potrzebnej do interpretacji współczesnych faktów językowych
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student ma pogłębioną wiedzę o istocie, zakresie i miejscu językoznawstwa diachronicznego w lingwistyce zna metody diachronicznego opisu języka	K_W01, K_W02
W02	Ma poszerzoną i pogłębioną wiedzę o historycznych tendencjach rozwojowych języka polskiego	K_W04
W03	Zna terminologię z zakresu językoznawstwa historycznego oraz ma pogłębioną wiedzę metaterminologiczną	K_W04
W04	Zna prastłowiański i współczesny system wokaliczny i konsonantyczny	K_W02, K_W04
W05	Zna najdawniejsze zabytki języka polskiego	K_W04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Ma umiejętność ustawicznego samokształcenia w zakresie kompetencji językowej	K_U02
U02	Potrafi analizować dawne teksty źródłowe i interpretować zawarte w nich zjawiska językowe w aspekcie gramatycznym	K_U03

U03	Umie samodzielnie interpretować dawne fakty językowe i współczesne do nich nawiązania	K_U05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Zna ograniczenia własnej wiedzy i rozumie potrzebę dalszego kształcenia	K_K04
K02	Stara się krzewić wiedzę o przeszłości języka polskiego	K_K05
Forma i typy zajęć:	Wykłady (15 godz.) i ćwiczenia (15 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości z gramatyki języka scs		
Treści modułu kształcenia:		
<p>WYKŁADY</p> <ol style="list-style-type: none"> Język polski w grupie języków słowiańskich. Co to jest pokrewieństwo językowe? Przynależność Słowian do indoeuropejskiej rodziny językowej. <ul style="list-style-type: none"> *grupa praindoeuropejska, *grupa bałtosłowiańska, *grupa słowiańska, *grupa lechicka, *metody badania pierwotnego zasięgu języka prasłowiańskiego, *pochodzenie nazwy „Słowianie”. Periodyzacja dziejów języka polskiego. Struktury morfologiczne wyrazów w języku praindoeuropejskim. Najważniejsze tendencje w rozwoju systemu wokalicznego języka polskiego. Najważniejsze tendencje w rozwoju systemu konsonantycznego języka polskiego. Rozwój fleksji imiennej w języku polskim (deklinacja rzeczowników, kategorie rodzaju, zanik liczby podwójnej, odmiana przymiotnika i zaimka). Rozwój fleksji werbalnej (koniugacje, imiesłowy). <p>ĆWICZENIA</p> <ul style="list-style-type: none"> Najdawniejsze zabytki języka polskiego (Bulla gnieźnieńska, Bogurodzica, Kazania świętokrzyskie, Kazania gnieźnieńskie, Psałterz floriański, Roty sądowe, Biblia królowej Zofii, Kodeks Świętosława). Grafia tekstów staropolskich (trudności z adaptacją alfabetu łacińskiego, podstawowe typy grafii staropolskiej) – analiza grafii wybranych zabytków; traktaty ortograficzne i ich znaczenie dla stabilizacji grafii i ortografii. Prawa głosowe i ich wpływ na fonetykę wyrazów. Sposoby otwarcia sylaby: a) metateza – wyjaśnić zjawisko w nagłosie i śródgłosie wyrazów na odpowiednio dobranych przykładach (schematy: ORT, OLT, TORT, TOLT, TERT, TELT), b) monoftongizacja dyftongów, c) zanik końcowej spółgłoski. Przegłos lechicki – istota i konsekwencje zjawiska; brak przegłosu, pozorny brak przegłosu, przegłos nieregularny i fałszywy. Apofonia praindoeuropejska – istota zjawiska. Przegłos a apofonia. 15-16. Geneza i ewolucja jerów; jery słabe i mocne, zanik i wokalizacja jerów; konsekwencje procesu. 17-20. Wzdłużenie zastępcze jako proces kompensacyjny zaniku jerów. Ewolucja sonantów – rekonstrukcja form wyrazowych z sonantami twardymi i miękkimi. Sonanty a przegłos lechicki. 		

- Prasłowiańskie palatalizacje spółgłosek tylnojęzykowych (I, II, III) i IV palatalizacja polska. Jotacyzacja jako palatalizacja szczególna (po spółgłoskach k, g, x, p, b, m, v, s, z, r, l, d, t, n).
- Dyspalatalizacje – istota procesu i fazy występowania.
- Źródła iloczasu w języku polskim. Losy samogłosek długich. Kontrakcja. 28. Powstanie nowych fonemów spółgłoskowych.
- Analiza tekstów źródłowych.

Literatura podstawowa:

1. Z. Klemensiewicz, T. Lehr-Splawiński, S. Urbańczyk, Gramatyka historyczna języka polskiego, Warszawa 1981.
2. L. Moszyński, Wstęp do filologii słowiańskiej, (rozd. IV. Język prasłowiański).
3. K. Długosz-Kurczabowa, S. Dubisz, Gramatyka historyczna języka polskiego, Warszawa 2001.
4. S. Rospond, Gramatyka historyczna języka polskiego.
5. D. Buttler, Rozwój semantyczny wyrazów polskich, Warszawa 1978.
6. K. Długosz-Kurczabowa, Gramatyka historyczna języka polskiego w testach, ćwiczeniach i tematach egzaminacyjnych, Gdańsk 1999.

Literatura dodatkowa:

1. Gramatyka historyczna języka polskiego. Materiały do ćwiczeń, ćwiczenia ze s. 136-139, tamże: Wybór tekstów staropolskich; (wybór według wskazań wykładowcy).
2. W. Taszycki (oprac.), Najdawniejsze zabytki języka polskiego, Wrocław 1975 (wybór według wskazań wykładowcy).
3. W.R. Rzepka, Chrestomatia staropolska, op. cit.; W. Taszycki, Najdawniejsze zabytki języka polskiego, op. cit.
4. B. Wieczorkiewicz, R. Sinielnikoff, Elementy gramatyki historycznej języka polskiego z ćwiczeniami, Warszawa 1959 lub 1965.
5. W. Kuraszkiwicz, Gramatyka historyczna języka polskiego, Warszawa 1972.
6. J. Strutyński, Elementy gramatyki historycznej języka polskiego, Kraków 1999.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Moduł obejmuje 15 godz. wykładów i 15 godzin ćwiczeń. Metody: rekonstrukcji wewnętrznej, filologiczna, podająca, heurystyczna.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Wszystkie efekty będą weryfikowane na egzaminie ustnym i testach pisemnych.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu:

obecność na wykładach, aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach oraz uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego.

Przedział punktacji:

0-50 ---- niedostateczny,

51-60 ---- dostateczny,

61-70 ---- dostateczny plus,

71-80 ---- dobry,

81-90 ---- dobry plus,

91-100 ---- bardzo dobry

Poprawa egzaminu w sesji poprawkowej

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w zajęciach	15/15 – razem 30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń i kolokwium	18 godz
Konsultacje	2 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Seminarium dyplomowe (1,2)
Nazwa w języku angielskim:		seminar
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:		Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa. Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		trzeci
Semestr:		5-6
Liczba punktów ECTS:		4, 10
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Sławomir Sobieraj
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Roman Bobryk, dr hab. Andrzej Borkowski, dr hab. Antoni Czyż, dr hab. Sławomir Sobieraj, dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka, dr hab. Alina Maciejewska, dr hab. Elena Koriakowcewa
Założenia i cele przedmiotu:		Przygotowanie studenta do samodzielnego pisania pracy naukowej; poznanie warsztatu naukowca: metod badawczych i narzędzi. Napisanie pracy licencjackiej w zakresie literaturoznawstwa lub językoznawstwa.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student ma wiedzę o najważniejszych kierunkach w lingwistyce oraz literaturze i sztuce polskiej oraz ich uwarunkowaniach społeczno-politycznych i kulturowych.	K_W01, K_W02, K_W08
W02	Student zna główne konteksty europejskie literatury polskiej, przepływ idei filozoficznych, prądów i inspiracji literackich oraz przemiany historyczne polszczyzny.	K_W01; K_W02
W03	Student ma podstawową orientację w terminologii literaturoznawczej i językoznawczej, szczególnie w zakresie związanym obszarem badawczym swojej pracy dyplomowej.	K_W03
W04	Student dysponuje wiedzą na temat warsztatu bibliograficznego literaturoznawcy i językoznawcy.	K_W03, K_W11
W05	Student ma elementarną wiedzę o związkach języka i literatury z filozofią, psychologią, historią, sztuką i religią, filozofią.	K_W06, K_W07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego

U01	Student umie samodzielnie problematyzować zadania badawcze, umie stawiać pytania badawcze i na nie odpowiadać.	K_U02; K_U03
U02	Student ma umiejętność samodzielnego redagowania dłuższych tekstów o zwartej i logicznej kompozycji oraz poprawnych stylistycznie i językowo.	K_U05, K_U06
U03	Student potrafi łączyć wiedzę filologiczną z wiedzą z innych dziedzin humanistyki: filozofią, historią, psychologią oraz naukami o sztuce.	K_U11
U04	Student potrafi przeprowadzić analizę tekstów z zastosowaniem metod naukowo-badawczych stosowanych w literaturoznawstwie i językoznawstwie	K_U04
U05	Student potrafi zorganizować bibliotekę fachową dla wspólnych i indywidualnych przedsięwzięć naukowych, kulturalnych, przestrzegając zarazem norm etycznych i prawnych, oraz realizować projekty samokształceniowe i planować je w dłuższej perspektywie czasowej, także w kontekście pracy w różnych sektorach gospodarki.	K_U15
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student jest gotów do jasnego i precyzyjnego określania priorytetów służących realizacji określonych zadań badawczych	K_K01
K02	Student ma świadomość konieczności podnoszenia poziomu swej wiedzy i umiejętności, ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego	K_K04, K_K08

Forma i typy zajęć: Ćwiczenia seminaryjne (60 godz.)

Wymagania wstępne i dodatkowe:

- Umiejętność analizy i interpretacji tekstu.
- Znajomość najważniejszych faktów z historii Polski oraz kultury polskiej
- Umiejętność redagowania przypisów.
- Umiejętność problematyzowania tematów, stawiania pytań badawczych i odpowiedzi na nie oraz stawiania i udowodniania tez.

Treści modułu kształcenia:

1. Ogólne informacje o wymogach związanych z napisaniem i obroną pracy (tytuł, zatwierdzenie, terminy rozliczenia, zasady zaliczenia zajęć seminaryjnych, objętość pracy, zawartość, forma zapisu i wydruku, zarządzenia i inne przepisy, kwestia plagiatu, zasady obrony)
2. Warsztat bibliograficzny. Zasady pozyskiwania i gromadzenia materiałów źródłowych oraz opracowań.
3. Jak wybrać i sformułować temat pracy? Omówienie propozycji wysuniętych przez seminarzystów. Dyskusja.
4. Kompozycja i treść pracy (jej adekwatność do tytułu).
5. Kwestie edytorskie. Reguły sporządzania przypisów, bibliografii, wprowadzania cytatów.
6. Jak napisać wstęp i zakończenie pracy?
7. Praca nad poszczególnymi rozdziałami pracy.
8. Stylistyka pracy naukowej.
9. Analiza konspektów przygotowanych przez seminarzystów.
10. Analiza projektów wstępu i zakończenia.

11. Metody pracy badawczej literaturoznawcy i językoznawcy.
12. Analiza kompozycji wypowiedzi słownej oraz jej poprawności językowej w zakresie poszczególnych rozdziałów i całości.
13. Analiza zgodności treści rozdziału z tematem pracy. Czytanie głośne fragmentów wypowiedzi.
14. Dyskusja na temat poprawności rozwiązań badawczych.
15. Indywidualna praca z seminarzystami w zakresie trudności warsztatowych.
16. Ocena realizacji poszczególnych tematów i etapów pracy dyplomowej.

Literatura podstawowa:

1. Radosław Zenderowski: *Praca magisterska. Jak pisać i obronić? Wskazówki metodologiczne*. Warszawa [2004] i nast. wyd.
2. Stefania Skwarczyńska: *Kierunki w badaniach literackich. Od romantyzmu do połowy XX wieku*. Warszawa 1984.
3. Anna Burzyńska, Michał Paweł Markowski, *Teorie literatury XX wieku. Podręcznik*. Kraków 2006
4. Zofia Mitosek, *Teorie badań literackich*, Warszawa 1998 i wyd. następne.
5. *Encyklopedia językoznawstwa ogólnego* (wyd. dowolne).

Literatura dodatkowa:

1. Jadwiga Czachowska, Roman Loth: *Bibliografia i biblioteka w pracy polonisty*. Wrocław 1977
2. *Słownik literatury staropolskiej*. Red. Teresa Michałowska. Wrocław 1998.
3. *Słownik literatury polskiego oświecenia*. Red. Teresa Kostkiewiczowa (wydanie dowolne)
4. *Słownik literatury XX wieku*. Red. Alina Brodzka i inni. Warszawa- Wrocław- Kraków 1992;
5. *Słownik literatury polskiej XIX wieku*. Red. Józef Bachórz i Alina Kowalczykowa. Wrocław 1994;
6. *Literatura polska XX wieku. Przewodnik encyklopedyczny*. Red. Artur Hutnikiewicz, Andrzej Lam. Warszawa 2000.
7. *Encyklopedia języka polskiego* (wyd. dowolne).

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

- ćwiczenia, heureka (rozmowa kierowana)
- dyskusja
- elementy analizy dzieła literackiego, ocena prac pisemnych
- praca w zespole
- praca indywidualna studenta
- konsultacje z promotorem

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane na bieżąco podczas zajęć.

Forma i warunki zaliczenia:

Semestr 5 - uzyskanie pozytywnej oceny przygotowanej bibliografii do pracy licencjackiej, konspektu pracy oraz roboczego wstępu.

Semestr 6 - napisanie i złożenie całości pracy dyplomowej przy pozytywnej ocenie.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach seminaryjnych	60 godz.
Samodzielne przygotowanie się studenta do ćwiczeń i pisanie pracy	270 godz.
Udział w konsultacjach	20 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	350 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	14

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka (specjalność kreatywne pisanie i edycje cyfrowe)
Nazwa w języku angielskim:		
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszy
Rok studiów:	2	
Semestr:	5 (praktyki zaczynają się po 4 semestrze)	
Liczba punktów ECTS:	5	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marcin Pliszka
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Marcin Pliszka
Założenia i cele przedmiotu:		Celem praktyki zawodowej jest poznanie przez studenta funkcjonowania organizacji oraz nabycie wiedzy i umiejętności dotyczących podstawowych czynności tamże wykonywanych, zapoznanie się go z możliwościami i potrzebami wykorzystania znajomości przede wszystkim nowych mediów, a także poznanie współpracy i funkcjonowania w zespole pracowniczym.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W01	ma podstawową wiedzę w zakresie szeroko pojętego twórczego pisania, dziennikarstwa i edytorstwa (praca redakcyjna i wydawnicza w czasopismach, wydawnictwach literackich i naukowych oraz mediach elektronicznych)	K_W01, K_W02, K_W04, K_W07, K_W09, K_W10, K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U02	ma praktyczne sprawności pisarskie, dziennikarskie i edytorskie (merytoryczne, techniczne i organizacyjne) związane z nowymi technologiami informacyjnymi i wydawniczymi	K_U05, K_U11, K_U13
S_U06	potrafi tworzyć i redagować różnorodne teksty prasowe, artystyczne i użytkowe	K_U04, K_U05, K_U06
S_U07	potrafi dokonać redakcji komputerowej tekstu oraz edytować tekst w sieci	K_U05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

S_K02	potrafi współdziałać w grupie, potrafi nawiązywać kontakt słowny z ludźmi o różnej charakterystyce kulturowej, dysponuje umiejętnościami komunikacyjnymi (opartymi na zasadach empatii i tolerancji)	K_K06, K_K07, K_K08
S_K03	ma przekonanie o wadze i znaczeniu zachowań profesjonalnych i etycznych przy określaniu priorytetów służących realizacji stawianych przez siebie lub innych celów	K_K01, K_K05, K_K07

Forma i typy zajęć:

-

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Wiedza literaturoznawcza i językoznawcza oraz sprawności komunikacyjne w sferze nowych mediów.

Treści modułu kształcenia:

Program praktyki zawodowej obejmuje:

- a) pogłębione profilowanie wiedzy specjalistycznej, zdobywanie doświadczenia wraz z poszerzaniem kwalifikacji zawodowych,
- b) weryfikacja zdobytej wiedzy teoretycznej oraz jej uzupełnianie.
- c) w stopniu pogłębionym rozwijanie samodzielności w wykonywaniu różnorodnych zadań na stanowisku pracy;
- d) doskonalenie umiejętności współpracy w zespole;
- e) sprawdzenie własnych umiejętności na współczesnym rynku pracy;
- f) nawiązanie szerokich kontaktów zawodowych, umożliwiających wykorzystanie ich w momencie poszukiwania pracy, jak też na potrzeby zakładania własnej firmy.

Literatura podstawowa:

-

Literatura dodatkowa:

-

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

-

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/niezaangażowana) oraz ocenę wykonywanych przez studenta zadań (ocena 2-5), której dokonuje opiekun praktyk z ramienia placówki, w której odbywają się praktyki. Podstawą sprawdzenia realizacji efektów kształcenia jest ocena dziennika praktyk prowadzonego przez studenta i ocenionego przez uczelnianego opiekuna praktyk (ocena 2-5).

Forma i warunki zaliczenia:

1. Podstawą zaliczenia praktyki jest jej odbycie w pełnym wymiarze czasu, a ponadto:
 - a) prawidłowe udokumentowanie przebiegu praktyki w pisemnym sprawozdaniu (dziennik praktyk) potwierdzonym przez Zakład Pracy;
 - b) uzyskanie pozytywnej opinii Opiekuna praktyki z ramienia Zakładu Pracy uwzględniającej stopień przygotowania merytorycznego studenta i jego stosunek do obowiązków, zakończonej wystawieniem oceny końcowej;
 - c) dostarczenie Opiekunowi praktyk IJiL UPH jednego egzemplarza sprawozdania oraz opinii o przebiegu praktyki.

2. Praktykę zalicza Opiekun praktyk IJiL UPH dokonując odpowiedniego wpisu w karcie ocen studenta.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w zajęciach	160 godzin
Konsultacje	
Samodzielne przygotowanie się do zajęć oraz zaliczenia na ocenę	
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	160 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	5

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Retoryczno-literackie uwarunkowania strategii PR i warsztatu rzecznika prasowego
Nazwa w języku angielskim:		Rhetorical and literary determinants of the PR strategy and the spokesperson's workshop
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	piąty	
Liczba punktów ECTS:	6	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Barbara Stelingowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Barbara Stelingowska, dr Marcin Pliszka, dr Natalia Sosnowska, dr Natalia Sanżarewska-Chmiel, dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka
Założenia i cele przedmiotu:		Zajęcia poszerzają wiedzę studentów z zakresu współczesnych zagadnień związanych z retorycznymi i literackimi uwarunkowaniami strategii PR i warsztatu rzecznika prasowego.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W01	Ma podstawową wiedzę z zakresu szeroko pojętego twórczego pisania, dziennikarstwa i edytorstwa	K_W01, K_W02, K_W04, K_W07, K_W09, K_W10, K_W11
S_W07	Ma elementarną wiedzę na temat funkcji mediów w świecie	K_W02, K_W12
S_W011	Ma podstawową wiedzę na temat prawa prasowego	K_W09, K_W10
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U04	Posiada praktyczne umiejętności z zakresu kultury mówienia	K_U05, K_U12, K_U14
S_U02	Ma praktyczne sprawności pisarskie	K_U05, K_U11, K_U13
S_U07	Potrafi dokonać redakcji komputerowej tekstu	K_U05

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K03	Ma przekonanie o wadze i znaczeniu zachowań profesjonalnych	K_K01, K_K05, K_K07
S_K02	Potrafi współdziałać w grupie	K_K06, K_K07, KU_08
S_K04	Ma świadomość swej wiedzy i umiejętności oraz konieczności doskonalenia się zawodowego i osobistego	K_K04 K_K07

Forma i typy zajęć:

wykłady (30 godz.), ćwiczenia (30 godz.)

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Umie sprawnie posługiwać się językiem polskim, zarówno pisaną, jak i ustną odmianą polszczyzny. Wykazuje postawę otwartości na inne poglądy.

Treści modułu kształcenia:
Wykłady:

1. Definicje. Znaczenie słowa public relations (słowniki i wybrana literatura przedmiotu). Filozofia dialogu (Tischner, Levinas, Buber).
2. Obowiązki i zadania rzecznika prasowego oraz jego warsztat językowo-literacki.
3. Narzędzia public relations, ich specyfika i zastosowanie, w zależności od sytuacji.
4. Współczesne media. Medialny obieg informacji. Komunikowanie społeczne i tekst.
5. Przestrzeń medialna. Funkcje mediów i ich rola we współczesnym świecie.
6. Sztuka kreowania wizerunku poprzez tekst. Media i kreowanie rzeczywistości.
7. Kontakty z mediami, podstawowe zasady nawiązywania i podtrzymywania dobrego kontaktu.
8. Lista kontaktów z mediami.
9. Omówienie zasad i struktury retorycznej wystąpienia publicznego.
10. Język wypowiedzi. Sposób wypowiedzania się. Cechy dialogu.
11. Mowa ciała – kod kinestetyczny, kod proksemiczny. Postawa ciała. Wygląd zewnętrzny. Ubiór.
12. Zachowanie się przed kamerą i mikrofonem. Specyfika zadań rzecznika prasowego w zależności od typu medium.
13. Komunikaty prasowe, oświadczenia dla prasy, baza foto.
14. Przygotowanie konferencji prasowej (tworzenie scenariuszy).
15. Sposoby komunikowania w sytuacji kryzysowej.
16. Przykłady działalności rzeczników prasowych w Polsce.
17. Spotkanie twarzą w twarz. Problem różnicy zdań.
18. PR polityczny. „Anatomia władzy”.
19. Etyka w mediach.

Ćwiczenia:

1. Narzędzia public relations.
2. Formułowanie tekstu do mediów - ćwiczenia.
3. Poznajemy lokalne media.
4. Media ogólnopolskie. Bazy internetowe. Typy współczesnych kontaktów z mediami.
5. Ćwiczenia dykcyjne. Postawa ciała, emisja i impostacja - ćwiczenia praktyczne.

6. Sztuka retoryki i erystyki - ćwiczenia praktyczne.
7. Język wypowiedzi. Sposób wyrażania się.
8. Mowa ciała – kod kinestetyczny, kod proksemiczny. Wygląd zewnętrzny. Ubiór.
9. Zachowanie się przed kamerą i mikrofonem – ćwiczenia praktyczne. Specyfika zadań rzecznika prasowego w zależności od typu medium.
10. Sposoby radzenia sobie ze stresem.
11. Wywiad, oświadczenie, sprostowanie, dementi. Konferencja prasowa (warsztaty).
12. Przygotowanie strategii PR dla firmy (tekst i obraz)

Literatura podstawowa:

1. Bednarek H., *Sztuka budowania wizerunku w mediach*, Łódź 2005.
2. Bralczyk Jerzy, *Język na sprzedaż*, Warszawa 1996.
3. Dolińska, Dorota, *Społeczny wizerunek partii politycznych*, Toruń, 2009.
4. Ferenc-Szydelko E., *Prawo prasowe. Komentarz*, Warszawa 2008.
5. Giereło-Klimaszewska Katarzyna, *Rola telewizji w kształtowaniu wizerunku politycznego studium mediatyzacji polityki na przykładzie wyborów prezydenckich w Polsce*, Toruń, 2008.
6. Karnowski Michał, Mistewicz Eryk, *Anatomia władzy*, Warszawa 2010.
7. Kawecki Arkadiusz, *Wstęp do marketingu politycznego*, Szczecin, 2003

Literatura dodatkowa:

1. Buber Martin, *Ja i Ty: wybór pism filozoficznych*, Warszawa 1992.
2. Kłoczowski Jan Andrzej OP, *Filozofia dialogu*, Poznań, 2005.
3. Muszyński Jerzy, *Marketing polityczny*, Warszawa 1990.
4. *Widzieć, myśleć, być, Technologie mediów*, wybór i opracowanie Andrzej Gwóźdź, Kraków 2001.
5. Pietrzak H., Hałaj J.B., *Rzecznik prasowy. Teoria i praktyka*, Rzeszów 2003.
6. Tworzydło D., Soliński T., (red.), *Pracownicy i media w procesie komunikacji*, Rzeszów 2007.
7. Tworzydło D., Soliński T., (red.) *Public Relations w samorządzie*, Rzeszów 2006.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład i ćwiczenia prowadzone są z zastosowaniem prezentacji multimedialnych. Na zajęciach w celach dydaktycznych używana jest kamera i dyktafon cyfrowy.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty weryfikowane będą na egzaminie (kolokwium pod koniec semestru), poprzez pytania z zakresu materiału realizowanego na zajęciach, oraz poprzez przygotowanie multimedialnej strategii PR dla firmy.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: obecności na ćwiczeniach i spełnienie każdego z dwóch niżej opisanych warunków

- uzyskanie co najmniej 51 punktów z kolokwiów
- aktywność na zajęciach

Przedziały punktacji:

- 51% - 60%: 3;
- 61% - 70%: 3+;

- 71% - 80%: 4;
- 81% - 90%: 4+;
- powyżej 91%: 5

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Udział w wykładach	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	35 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zaliczenia	30 godz.
Przygotowanie pracy zaliczeniowej	25 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	150 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	6 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Kreacja scenariuszy debat medialnych i dyskusji panelowych
Nazwa w języku angielskim:		Creation of scenarios for media debates and panel discussions
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	5	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Barbara Stelingowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Renata Bryzek, dr hab. Roman Bobryk, dr Marcin Pliszka,
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z warsztatową stroną debat medialnych i dyskusji panelowych, czym one są i jak funkcjonują w praktyce
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W06	Student posiada gruntowną wiedzę filologiczną: z zakresu literatury i języka polskiego w różnego mediach.	K_W02, K_W05, K_W12
S_W07	Student ma elementarną wiedzę na temat funkcji mediów w świecie współczesnym i ich roli w dyskursie publicznym i komunikacji międzykulturowej.	K_W02, K_W12
S_W08	Student ma uporządkowaną wiedzę z zakresu genologii dziennikarskiej i właściwego doboru oraz konstrukcji wypowiedzi dziennikarskich.	K_W02, K_W04, K_W07
S_W09	Student zna podstawowe mechanizmy perswazji językowej, dialogu i debat	K_W02, K_W04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U04	Student posiada praktyczne umiejętności z zakresu kultury mówienia i dyskusji oraz prowadzenia debat	K_U05, K_U12, K_U14
S_U06	Student potrafi tworzyć i redagować różnorodne teksty prasowe	K_U04, K_U05, K_U06

S_U08	Student wykorzystuje zdobytą wiedzę do samodzielnego kształcenia się	K_U05, K_U09, K_U13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K02	Student potrafi współdziałać w grupie, potrafi nawiązywać kontakt słowny z ludźmi o różnej charakterystyce kulturowej, dysponuje umiejętnościami komunikacyjnymi (opartymi na zasadach empatii i tolerancji).	K_K06, K_K07, K_K08
S_K03	Student ma przekonanie o wadze i znaczeniu zachowań profesjonalnych i etycznych przy określaniu priorytetów służących realizacji stawianych przez siebie lub innych celów.	K_K01, K_K07, K_K05
S_K04	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, konieczności stałego doskonalenia zawodowego i rozwijania swojej osobowości, wyznaczania kierunku rozwoju swojej wiedzy i umiejętności.	K_K04, K_K07
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia (30 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność tworzenia i językowo-stylistycznego korygowania tekstów należących do podstawowych gatunków publicystycznych.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>ćwiczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> Definiowanie podstawowych pojęć –debata, dyskusja, rozmowa, dialog, monolog, debata medialna, dyskusja panelowa. Podobieństwa i różnice, przykłady. Współczesne media (perspektywa lokalna i globalna) –prasa, radio, telewizja, internet. Retoryka a debata. Retoryka a dyskusja. Pojęcie dyskursu publicznego –przykłady, ćwiczenia. Czym jest erystyka i jakie ma zastosowanie w mediach? Jak się kunsztownie spierać? Erystyka, czyli sztuka prowadzenia sporów. Język telewizji, język Internetu, język prasy w kontekście prowadzenia dyskusji i debaty. Debata w praktyce –zasady i sposób prowadzenia debat (kreacja scenariuszy debat). Debata w praktyce –wizyta w lokalnych mediach (radio, TV, lokalna gazeta). Dyskusja panelowa w praktyce –zasady i sposób prowadzenia dyskusji (kreacja scenariuszy). Dyskusja panelowa w praktyce -uczestnictwo i udział w dyskusji. Uczymy się prowadzić debaty i dyskusje –ćwiczenia. Redakcja scenariusza debaty i dyskusji. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> Monika Grzelka, O kształcie debaty publicznej, „Poznańskie Studia Polonistyczne. Seria Językoznawcza”, t. 17, 2010. Marek Kochan: Pojedynek na słowa. Techniki erystyczne w publicznych sporach. Kraków 2005 Piotr Legutko: Sztuka debaty, czyli jak się nie dać. Kraków 2009. Maciej Mrozowski, Między manipulacją a poznaniem. Człowiek w świecie mass mediów, Warszawa 1991. 		

5. Sztuka debaty, red. wieloautorska, Gdańsk 2014
6. Walery Pisarek, Retoryka dziennikarska, Kraków 1988.

Literatura dodatkowa:

7. Zbigniew Bajka, Historia mediów, Kraków 2008.
8. Barbara Boniecka, Jolanta Panasiuk: O języku audycji radiowych. Lublin 2001.
9. Agnieszka Budzyńska-Daca, Jacek Kwosek: Erystyka, czyli o sztuce prowadzenia sporów. Warszawa 2009.
10. Anna Drabarek: Granice języka etyki –czyli o sposobach prowadzenia sporów. W: Granice języka. Red.: Anna Żuk. Lublin 1999.
11. Dziennikarstwo i świat mediów. Red.: Zbigniew Bauer, Edward Chudziński. Kraków 2000.
12. Język, biznes, media, red. Agnieszka Rypel, Danuta Jastrzębska-Golonka, Grażyna Sawicka, Bydgoszcz 2009.
13. Andrzej Markowski, Jak dobrze mówić i pisać po polsku, Warszawa 2000.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Moduł obejmuje 30 godzin ćwiczeń. Dominujące metody dydaktyczne: heureka, metoda podająca; praktyczne ćwiczenia językowo-stylistyczne, metody wykorzystują sprzęt multimedialny. Zaliczenie – kolokwium oraz scenariusz debaty na ocenę. Zamieszczenie scenariusza debaty w sieci.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów na podstawie każdorazowo ocenianej aktywności studenta na zajęciach oraz przygotowywanych scenariuszy debat i dyskusji.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: obecność na zajęciach oraz uzyskanie co najmniej 51 punktów.

Przedział punktacji 0-50 ocena 2

51-60 ocena 3

61-70 ocena 3,5

71-80 ocena 4,0

81-90 ocena 4,5

91-100 ocena 5,0

Sposób uzyskania punktów:-obecność na zajęciach –max. 10 pkt-aktywny udział w zajęciach –max. 30 pkt.-pisemna praca zaliczeniowa –max. 60 pkt

Poprawy: podczas konsultacji i w sesji egzaminacyjnej.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	10 godz.
Udział w konsultacjach godz. z przedmiotu	1 godz.

Przygotowanie studenta do kolokwium	9 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Etyczne i prawne aspekty kreatywnego pisania	
Nazwa w języku angielskim:	Ethical and juridical aspects of creative journalism	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	Filologia polska	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	Pierwszego stopnia	
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	piąty	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Andrzej Borkowski	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Barbara Stelingowska, dr hab. Andrzej Borkowski, dr Adriana Pogoda-Kołodziejak, dr hab. Beata Wałęciuk-Dejneka	
Założenia i cele przedmiotu:	Wprowadzenie w przedmiot prawa obowiązującego w prasie dla wykorzystania wiedzy w obszarach: pracy i etyki w zakresie kreatywnego pisania.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W02, S_W12	zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego w kontekście dzieł piśmienniczych i innych wytworów kultury.	K_W02, K_W09, K_W10
S_W01, S_W02	problemy najnowszych zjawisk piśmienniczych, zwłaszcza kwestie zróżnicowania genologicznego tekstów użytkowych i publicystycznych, jak też teorii ich tworzenia i zasad publikowania.	K_W01, K_W02, K_W04, K_W07, K_W09, K_W10, K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U08	Wykorzystuje zdobytą wiedzę do samodzielnego projektowania edycji	K_U05, K_U09, KU13
S_U03	Potrafi wykorzystać wiedzę w praktyce	K_U02, K_U05, K_U08, K_U11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K02, S_K04	do realizowania zadań oraz wymagania od siebie i innych przestrzegania etyki zawodowej.	K_K04, K_K06, K_K07, K_K08

S_K04	okazywania empatii, wrażliwości etycznej, postawi prospołecznych i ponoszenia odpowiedzialności za autorskie przedsięwzięcia i projekty.	K_K04, K_K07
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia (30 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
<ol style="list-style-type: none"> Umiejętność tworzenia prostych form medialnych w oparciu o zasady etyki zawodowej. Wrażliwość etyczna i juretyczna na kreacje "słowa" w przestrzeni publicznej. 		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> Przedmiot prawa autorskiego: dokumenty prawne stanowiące prawo prasowe i medialne Podstawowe pojęcia prawa prasowego: <i>autoryzacja, czasopismo, dziennik, dziennikarka/dziennikarz, krytyka prasowa, materiał prasowy, odmowa udzielenia informacji, prasa, prawo do informacji, redakcja (zespół redakcyjny), redaktor, redaktor naczelny, sprostowanie, wydawca, zgoda osoby udzielającej informacji.</i> Nowelizacja ustawy o prawie prasowym z 16 lipca 2013r. - jakie wnosi zmiany Konieczne zmiany w obowiązującej ustawie Ustawa o prawie prasowym z 26.01.1984r. Przepisy ogólne Prawo do informacji Prawo do krytyki prasowej Prawa i obowiązki dziennikarzy Etyka zawodowa dziennikarza. Tajemnica zawodowa Organizacja działalności wydawniczej Sprostowania i odpowiedzi Komunikaty i ogłoszenia Odpowiedzialność prawna / PR Prawo prasowe a prawo medialne Ustawa o radiofonii i telewizji z 29.12.1992r. Ustawa UE o RODO (ang. GDPR - <i>General Data Protection Regulation</i>)* <p><i>*Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation)</i></p>		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> Golat R., <i>Prawo autorskie i prawa pokrewne</i>, Warszawa 2002, 2008 Ferenc-Szydełko E., <i>Prawo prasowe : komentarz</i>, wyd. 2. Warszawa 2010. - (Praktyczne Komentarze). Zaremba M., <i>Prawo prasowe: ujęcie praktyczne</i>. Warszawa 2007 Sobczak J. <i>Prawo środków masowej informacji</i>. Toruń 1999, 2005 <i>Krótki kurs własności intelektualnej</i>. Materiały dla uczelni, Warszawa 2014, http://prawokultury.pl/kurs/ 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> Ustawa o prawie prasowym z 26.01.1984r. 		

2. Ustawa o radiofonii i telewizji z 29.12.1992r.
3. Ustawa UE o RODO (ang. GDPR - *General Data Protection Regulation* - 2016).
4. Binder E., Binder B.: *Reprezentuję firmę : jestem rzecznikiem prasowym, PR, asystentem szefa.* Warszawa 2001
5. Błęszyńska K., *Redakcja utworu w prasie drukowanej a ograniczenie praw autorskich I.* Warszawa 2011

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład wspomagany technikami multimedialnymi: komputer, projekcja, prezentacja.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty weryfikowane będą na podstawie dwóch testów pisemnych w trakcie semestru.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu/modułu: udział w ćwiczeniach. Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę.

Zaliczenie; dwa testy.

Poprawka w formie ponownego wykonania zadania i rozmowa z prowadzącym.

Przedział punktacji

0-50 - ocena 2,0

51-60 - ocena 3,0

61-70 - ocena 3,5

71-80 - ocena 4,0

81-90 - ocena 4,5

91-100 - ocena 5,0

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w zajęciach	30 godz.
Przygotowanie indywidualne	15 godz.
Udział w konsultacjach z przedmiotu	5 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Analiza i interpretacja audiowizualnych tekstów kultury w szkole
Nazwa w języku angielskim:		Analisis and interpretation audiovisual texts of culture at school
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	piąty	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marcin Pliszka
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Renata Bryzek, dr Barbara Stelingowska, dr Marcin Pliszka
Założenia i cele przedmiotu:		Wyposażenie przyszłych nauczycieli polonistów w narzędzia analizy i interpretacji audiowizualnych tekstów kultury. Przygotowanie do realizacji podstawy programowej (język polski na II etapie edukacyjnym) w zakresie czytania/ odbioru/ analizy/ interpretacji audiowizualnych tekstów kultury w kształceniu polonistycznym w kontekście dzieła literackiego.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W16	Student rozróżnia audialne i audiowizualne teksty kultury, wskazuje ich cechy charakterystyczne, zna specyfikę pozaliterackiej wypowiedzi artystycznej.	K_W02, K_W09
S_W17	Rozróżnia teksty kultury wysokiej i popularnej oraz wie, jakie są możliwości ich wykorzystania w kształceniu polonistycznym.	K_W02, K_W05
S_W18	Wie, jakie narzędzia analityczne i interpretacyjne zastosować w badaniu audialnych i audiowizualnych tekstów kultury.	K_W02, K_W09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U19, S_U20	Student celowo dobiera audialne i audiowizualne teksty kultury dla potrzeb szkolnych analiz i interpretacji oraz krytycznie je ocenia.	K_U02, K_U12, K_U01, K_U07, K_U08, K_U15

S_U21	Potrafi dokonać analizy i interpretacji audialnych i audiowizualnych tekstów kultury, szczególnie jako tekstu dialogicznego/ kontekstu wobec dzieł literackich.	K_U01, K_U02, K_U07, K_U08, K_U15
S_U22, S_U23, S_U24	Sprawnie i celowo organizuje odbiór, analizę i interpretację audialnych i audiowizualnych tekstów kultury, posługując się właściwymi dla danego przekazu kulturowego narzędziami.	K_U05, K_U02, K_U11, K_U12, K_U13
S_U25, S_U26	Umiejętnie wykorzystuje materiały źródłowe/ opracowania naukowe, popularne lub popularnonaukowe w projektowaniu czytania/ rozumienia audialnych i audiowizualnych tekstów kultury na lekcjach języka polskiego.	K_U02, K_U05, K_U11, K_U13
S_U19, S_U20	Student celowo dobiera audialne i audiowizualne teksty kultury dla potrzeb szkolnych analiz i interpretacji oraz krytycznie je ocenia.	K_U02, K_U12, K_U01, K_U07, K_U08, K_U15
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K08	Student angażuje siebie i uczniów we współczesne życie kulturalne. Rozumie konieczność pogłębiania swojej wiedzy dotyczącej różnych obszarów życia kulturalnego.	K_K04, K_K05, K_K07
S_K09	Ma świadomość szans i zagrożeń wynikających z coraz szerszej dostępności do różnych tekstów kultury, komercjalizacji kultury.	K_K07, K_K08
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia (30 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość treści programowych kształcenia polonistycznego w szkole.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcie tekstu kultury. Różnorodność audialnych i audiowizualnych tekstów kultury we współczesnej rzeczywistości. 2. Audialne i audiowizualne teksty reklamowe jako sposób obrazowania rzeczywistości – specyfika, różnorodność form, funkcje, środki perswazji. 3. Spektakl teatralny jako tekst kultury na lekcjach języka polskiego. 4. Analiza wybranego spektaklu teatralnego. 5. Artystyczne wizje rzeczywistości ukryte w dźwiękach – muzyczne arcydzieła różnych okresów jako kontekst w czytaniu tekstów literackich. 6. Piosenka jako tekst kultury – historia, znaczenie i funkcje. 7. Dzieło muzyczne jako tekst kultury – historia, znaczenie i funkcje. 8. Film jako tekst kultury. Tworzywo filmowe. 9. Edukacja filmowa na lekcjach języka polskiego w szkole. 10. Analiza i interpretacja dzieła filmowego w kontekście szkolnej edukacji polonistycznej. 11. Filmowe adaptacje dzieł literackich na lekcjach języka polskiego w szkole. 12. Internet jako medium różnych tekstów kultury – wartościowanie i ocena. 13. Znaczenie gier komputerowych w edukacji kulturalnej uczniów. 14. Audialne i audiowizualne teksty kultury regionu – znaczenie i funkcje. 15. Uczeń jako odbiorca i twórca tekstów kultury. 		

Literatura podstawowa:

1. Bobiński W., *Teksty w lustrze ekranu. Okołoilmowa strategia kształcenia literacko- kulturowego*, Kraków 2011.
2. *Kino bez tajemnic*, red. E. Nurczyńska- Fidelska, K. Klejsa, T. Kłys, P. Sitarski, Warszawa 2009.
3. *Przygotowanie ucznia do odbioru różnych tekstów kultury*, pod red. A. Janus-Sitarz, Kraków 2004.
4. Hejmej A., *Muzyka w literaturze: perspektywy komparatystyki interdyscyplinarnej*, Kraków 2008.
Janus-Sitarz A., *Lekcje teatru*, Kraków 1999.

Literatura dodatkowa:

1. *Teksty kultury w szkole*, red. B. Myrdzik, L. Tymiak, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii–Curie Skłodowskiej, Lublin 2008.
2. *Kultura popularna w szkole. Pobłażliwe przyzwolenie czy autentyczny dialog*, Red. B. Myrdzik, M. Latoch–Zielińska, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie– Skłodowskiej, Lublin 2006.
3. Animacja działań kulturalnych – wyzwanie współczesności, red. M. Latoch-Zielińska, Fundacja „Muzyka jest dla wszystkich”, Warszawa 2010.
4. Regiewicz A., *Dialog filmu z literaturą. Scenariusze lekcji dla liceum i technikum*, Gdańsk 2006.
5. Latoch-Zielińska M., *Edukacja teatralna we współczesnej szkole [w:] Od teatru żaków do Internetu*, red. B. Myrdzik, Lublin 2003.
6. Latoch-Zielińska M., *Warsztaty teatralno – literackie w praktyce szkolnej, [w:] Od teatru żaków do Internetu*, red. B. Myrdzik, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2003.
7. *Gry komputerowe w edukacji kulturowej młodzieży. Dylematy i wyzwania współczesnej edukacji kulturowej*, w: *Animacja działań kulturalnych – wyzwanie współczesności*, red. M. Latoch-Zielińska, Fundacja „Muzyka jest dla wszystkich”, Warszawa 2010.
8. *Tajemnica w tekstach kultury*, red. A. Borkowski i in. Siedlce 2011.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia warsztatowe wspomagane technikami multimedialnymi.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

W trakcie zajęć – odpowiedzi ustne/ krótkie wypowiedzi pisemne przewidziane w danym semestrze oraz praca zaliczeniowa (obejmuje zagadnienia kształcenia polonistycznego – czytanie audialnych/audiowizualnych tekstów kultury).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: obecności oraz zaliczenie prac bieżących (pisemnych), semestralnych zaliczeń pisemnych (praca analityczna).

Kryteria oceny semestralnych zaliczeń pisemnych:

- 0 – 50 % - niedostateczny
- 51 – 60% - dostateczny
- 61 – 70% - dostateczny plus
- 71 – 80% - dobry
- 81 – 90% - dobry plus
- 91 – 100% bardzo dobry

Poprawy: Jednorazowa poprawa semestralnych zaliczeń ustnych i pisemnych w trakcie konsultacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	-
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Konsultacje	1 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	9 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zaliczenia	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa nauczycielska - śródroczna
Nazwa w języku angielskim:	Teaching didactic practice in school	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi, trzeci	
Semestr:	czwarty, piąty	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Renata Bryzek
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Renata Bryzek
Założenia i cele przedmiotu:		<p>Przygotowanie studenta do realizacji indywidualnej praktyki z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w trakcie zajęć realizowanych przez studenta w szkole – obserwowania lekcji języka polskiego prowadzonych przez szkolnego opiekuna praktyk, omawiania obserwowanych lekcji w grupie studentów, sporządzania odtwórczych konspektów obserwowanych lekcji i na tej podstawie planowania lekcji prowadzonych pod nadzorem uczelnianego opiekuna praktyk oraz omawianych w trakcie zajęć. Program zajęć opracowany na podstawie wytycznych zawartych w aktualnym rozporządzeniu w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (z 2019 roku)</p>
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W11, S_W12	Student zna zasady organizacji praktyki przedmiotowo- metodycznej z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_W11
S_W11, S_W12	Wie, jak funkcjonuje szkoła, ze szczególnym uwzględnieniem pracy nauczyciela polonisty w szkole ponadpodstawowej. Rozumie specyfikę nauczania przedmiotu język polski w szkole ponadpodstawowej.	K_W11

S_W12	Rozumie znaczenie planu nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_W11
S_W12	Sprawnie identyfikuje poszczególne części lekcji, rozumie, docenia znaczenie konspektu w prowadzeniu zajęć w szkole ponadpodstawowej.	K_W11
S_W12	Weryfikuje metody, formy pracy, środki dydaktyczne w praktyce podczas prowadzenia lekcji w szkole ponadpodstawowej.	K_W01, K_W11
S_W12	Ma świadomość znaczenia narzędzi pomiaru dydaktycznego wykorzystywanych w badaniu osiągnięć uczniów w szkole ponadpodstawowej.	K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U04, S_U11, S_U12	Student sprawnie organizuje praktykę przedmiotowo- metodyczną języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_U01
S_U11, S_U12	Efektywnie ocenia obserwowane lekcje, odnosząc się do poszczególnych elementów ich struktury.	K_U01
S_U11, S_U12	Sprawnie dobiera metody nauczania stosownie do specyfiki zajęć z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_U03
S_U11, S_U12	Konstruuje/analizuje plan nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej, analizuje treści przedmiotu.	K_U01
S_U06, S_U11, S_U12	Sprawnie konstruuje konspekt lekcji w szkole ponadpodstawowej stosownie do potrzeb i możliwości uczniów danej klasy, indywidualizuje nauczanie.	K_U04
S_U09, S_U11, S_U12	Sprawnie prowadzi lekcje w szkole ponadpodstawowej, uwzględniając niezbędne w jej strukturze elementy; asystuje nauczycielowi podczas prowadzonych przez niego lekcji.	K_U07
S_U10, S_U11	Stosuje narzędzia pomiaru dydaktycznego w badaniu osiągnięć uczniów w szkole ponadpodstawowej.	K_U04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K1, S_K3	Zna ograniczenia własnej wiedzy i rozumie potrzebę dalszego kształcenia, ma świadomość roli nauczyciela w organizowaniu procesu kształcenia i potrzeby budowania autorytetu opartego na podmiotowych relacjach.	K_K01, K_K04
S_K4	Potrafi formułować opinie na temat podstawowych zagadnień nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_K07
Forma i typy zajęć:	Praktyka indywidualna: <ul style="list-style-type: none"> • obserwowanie zajęć z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej pod nadzorem szkolnego opiekuna praktyk; 	

- prowadzenie zajęć z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej pod nadzorem szkolnego opiekuna praktyk;
- analiza i ocena zaobserwowanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Wymagania wstępne i dodatkowe:

1. Znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki i psychologii umożliwiających świadome obserwowanie i planowanie procesu kształcenia.
2. Znajomość zagadnień z zakresu dydaktyki ogólnej oraz podstawowych zagadnień z dydaktyki literatury i języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
3. Znajomość wprowadzanych merytorycznych treści przedmiotu dydaktyka literatury i języka polskiego w szkole ponadpodstawowej, umiejętność wykorzystania wiedzy w obserwowaniu procesu kształcenia oraz prowadzeniu lekcji pod nadzorem uczelnianego opiekuna praktyk.

Treści modułu kształcenia:

1. Organizacja praktyki indywidualnej ciągłej z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej. Specyfika nauczania przedmiotu język polski w szkole ponadpodstawowej.
2. Analiza i ocena działań pedagogicznych nauczyciela podczas obserwowanych zajęć w szkole ponadpodstawowej.
3. Określanie celów kształcenia na podstawie obserwowanych lekcji w szkole ponadpodstawowej.
4. Analiza i ocena doboru metod i form pracy na lekcjach języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
5. Analiza i ocena doboru środków dydaktycznych na lekcjach języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
6. Analiza i ocena toku lekcji z uwzględnieniem poszczególnych części w szkole ponadpodstawowej.
7. Analiza tematów obserwowanych lekcji oraz ocena stopnia ich realizacji w szkole ponadpodstawowej.
8. Analiza i ocena czasowego rozplanowania poszczególnych części lekcji w szkole ponadpodstawowej.
9. Określanie roli pracy własnej ucznia w przygotowaniu się do zajęć oraz w trakcie lekcji w szkole ponadpodstawowej.
10. Pełnienie roli nauczyciela języka polskiego w szkole ponadpodstawowej – prowadzenie lekcji pod nadzorem uczelnianego opiekuna praktyk.
11. Opracowanie, analiza i ocena odtwórczych konspektów lekcji z uwzględnieniem specyfiki nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej z wykorzystaniem nowoczesnych metod i środków dydaktycznych.
12. Opracowanie, analiza i ocena twórczych konspektów lekcji z uwzględnieniem specyfiki nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej z wykorzystaniem nowoczesnych metod i środków dydaktycznych.
13. Identyfikowanie oraz ocena celowości zastosowania różnych form kontroli i oceny na lekcjach języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
14. Sprawdzanie stopnia realizacji celów lekcji poprzez wykorzystanie wybranych narzędzi pomiaru dydaktycznego podczas zajęć prowadzonych przez studentów.
15. Ewaluacja zaobserwowanych lub doświadczonych podczas lekcji sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Literatura podstawowa:

1. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (język polski) – aktualnie obowiązujące.

2. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów publicznych – aktualnie obowiązujące.
3. Program i podręcznik do języka polskiego w szkole ponadpodstawowej wykorzystywany w nauczaniu języka polskiego na danym etapie edukacyjnym przez nauczyciela – szkolnego opiekuna praktyk.

Literatura dodatkowa:

1. Wybrane programy nauczania, podręczniki, przewodniki metodyczne do języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
2. Wybrane internetowe portale i strony edukacyjne.
3. Ustawa o systemie oświaty, Prawo oświatowe – aktualnie obowiązujące.
4. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach – aktualnie obowiązujące.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka dydaktyczna indywidualna ciągłą, w ramach której podejmowane są następujące działania: planowanie i organizowanie procesu kształcenia, obserwacja lekcji, prowadzenie lekcji, opracowanie konspektów lekcji, analiza i ocena zdarzeń pedagogicznych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane poprzez rozmowę ze studentem na podstawie wymaganej dokumentacji praktyk indywidualnych.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu – odbycie praktyki indywidualnej w ustalonej liczbie godzin, pozytywna ocena szkolnego opiekuna praktyk, złożenie pełnej dokumentacji praktyk uczelnianemu opiekunowi praktyk, rozmowa na temat realizacji praktyk.

Poprawy: Nie przewiduje się możliwości poprawy. W przypadku braku możliwości zaliczenia student zobowiązany jest do ponownego odbycia praktyki.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w zajęciach	30 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.
Udział w konsultacjach przedmiotu	2 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zaliczenia praktyki	3 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa dydaktyczna nauczycielska w szkole podstawowej
Nazwa w języku angielskim:		Teaching didactic practice in school
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi, trzeci	
Semestr:	czwarty, piąty	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Renata Bryzek
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Renata Bryzek
Założenia i cele przedmiotu:		Przygotowanie studenta do realizacji indywidualnej praktyki z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w trakcie zajęć realizowanych przez studenta w szkole – obserwowania lekcji języka polskiego prowadzonych przez szkolnego opiekuna praktyk, omawiania obserwowanych lekcji w grupie studentów, sporządzania odtwórczych konspektów obserwowanych lekcji i na tej podstawie planowania lekcji prowadzonych pod nadzorem uczelnianego opiekuna praktyk oraz omawianych w trakcie zajęć. Program zajęć opracowany na podstawie wytycznych zawartych w aktualnym rozporządzeniu w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (z 2019 roku)
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W11, S_W12	Student zna zasady organizacji praktyki przedmiotowo- metodycznej z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_W11
S_W11, S_W12	Wie, jak funkcjonuje szkoła, ze szczególnym uwzględnieniem pracy nauczyciela polonisty w szkole ponadpodstawowej. Rozumie specyfikę nauczania przedmiotu język polski w szkole ponadpodstawowej.	K_W11

S_W12	Rozumie znaczenie planu nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_W11
S_W12	Sprawnie identyfikuje poszczególne części lekcji, rozumie, docenia znaczenie konspektu w prowadzeniu zajęć w szkole ponadpodstawowej.	K_W11
S_W12	Weryfikuje metody, formy pracy, środki dydaktyczne w praktyce podczas prowadzenia lekcji w szkole ponadpodstawowej.	K_W01, K_W11
S_W12	Ma świadomość znaczenia narzędzi pomiaru dydaktycznego wykorzystywanych w badaniu osiągnięć uczniów w szkole ponadpodstawowej.	K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U04, S_U11, S_U12	Student sprawnie organizuje praktykę przedmiotowo- metodyczną języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_U01
S_U11, S_U12	Efektywnie ocenia obserwowane lekcje, odnosząc się do poszczególnych elementów ich struktury.	K_U01
S_U11, S_U12	Sprawnie dobiera metody nauczania stosownie do specyfiki zajęć z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_U03
S_U11, S_U12	Konstruuje/analizuje plan nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej, analizuje treści przedmiotu.	K_U01
S_U06, S_U11, S_U12	Sprawnie konstruuje konspekt lekcji w szkole ponadpodstawowej stosownie do potrzeb i możliwości uczniów danej klasy, indywidualizuje nauczanie.	K_U04
S_U09, S_U11, S_U12	Sprawnie prowadzi lekcje w szkole ponadpodstawowej, uwzględniając niezbędne w jej strukturze elementy; asystuje nauczycielowi podczas prowadzonych przez niego lekcji.	K_U07
S_U10, S_U11	Stosuje narzędzia pomiaru dydaktycznego w badaniu osiągnięć uczniów w szkole ponadpodstawowej.	K_U04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K1, S_K3	Zna ograniczenia własnej wiedzy i rozumie potrzebę dalszego kształcenia, ma świadomość roli nauczyciela w organizowaniu procesu kształcenia i potrzeby budowania autorytetu opartego na podmiotowych relacjach.	K_K01, K_K04
S_K4	Potrafi formułować opinie na temat podstawowych zagadnień nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.	K_K07
Forma i typy zajęć:	Praktyka indywidualna: <ul style="list-style-type: none"> • obserwowanie zajęć z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej pod nadzorem szkolnego opiekuna praktyk; 	

- prowadzenie zajęć z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej pod nadzorem szkolnego opiekuna praktyk;
- analiza i ocena zaobserwowanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Wymagania wstępne i dodatkowe:

1. Znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki i psychologii umożliwiających świadome obserwowanie i planowanie procesu kształcenia.
2. Znajomość zagadnień z zakresu dydaktyki ogólnej oraz podstawowych zagadnień z dydaktyki literatury i języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
3. Znajomość wprowadzanych merytorycznych treści przedmiotu dydaktyka literatury i języka polskiego w szkole ponadpodstawowej, umiejętność wykorzystania wiedzy w obserwowaniu procesu kształcenia oraz prowadzeniu lekcji pod nadzorem uczelnianego opiekuna praktyk.

Treści modułu kształcenia:

1. Organizacja praktyki indywidualnej ciągłej z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej. Specyfika nauczania przedmiotu język polski w szkole ponadpodstawowej.
2. Analiza i ocena działań pedagogicznych nauczyciela podczas obserwowanych zajęć w szkole ponadpodstawowej.
3. Określanie celów kształcenia na podstawie obserwowanych lekcji w szkole ponadpodstawowej.
4. Analiza i ocena doboru metod i form pracy na lekcjach języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
 5. Analiza i ocena doboru środków dydaktycznych na lekcjach języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
 6. Analiza i ocena toku lekcji z uwzględnieniem poszczególnych części w szkole ponadpodstawowej.
 7. Analiza tematów obserwowanych lekcji oraz ocena stopnia ich realizacji w szkole ponadpodstawowej.
 8. Analiza i ocena czasowego rozplanowania poszczególnych części lekcji w szkole ponadpodstawowej.
 9. Określanie roli pracy własnej ucznia w przygotowaniu się do zajęć oraz w trakcie lekcji w szkole ponadpodstawowej.
 10. Pełnienie roli nauczyciela języka polskiego w szkole ponadpodstawowej – prowadzenie lekcji pod nadzorem uczelnianego opiekuna praktyk.
 11. Opracowanie, analiza i ocena odtwórczych konspektów lekcji z uwzględnieniem specyfiki nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej z wykorzystaniem nowoczesnych metod i środków dydaktycznych.
 12. Opracowanie, analiza i ocena twórczych konspektów lekcji z uwzględnieniem specyfiki nauczania języka polskiego w szkole ponadpodstawowej z wykorzystaniem nowoczesnych metod i środków dydaktycznych.
 13. Identyfikowanie oraz ocena celowości zastosowania różnych form kontroli i oceny na lekcjach języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
 14. Sprawdzanie stopnia realizacji celów lekcji poprzez wykorzystanie wybranych narzędzi pomiaru dydaktycznego podczas zajęć prowadzonych przez studentów.
 15. Ewaluacja zaobserwowanych lub doświadczonych podczas lekcji sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Literatura podstawowa:

1. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (język polski) – aktualnie obowiązujące.
2. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów publicznych – aktualnie obowiązujące.
3. Program i podręcznik do języka polskiego w szkole ponadpodstawowej wykorzystywany w nauczaniu języka polskiego na danym etapie edukacyjnym przez nauczyciela – szkolnego opiekuna praktyk.

Literatura dodatkowa:

1. Wybrane programy nauczania, podręczniki, przewodniki metodyczne do języka polskiego w szkole ponadpodstawowej.
2. Wybrane internetowe portale i strony edukacyjne.
3. Ustawa o systemie oświaty, Prawo oświatowe – aktualnie obowiązujące.
4. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach – aktualnie obowiązujące.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka dydaktyczna indywidualna ciągłą, w ramach której podejmowane są następujące działania: planowanie i organizowanie procesu kształcenia, obserwacja lekcji, prowadzenie lekcji, opracowanie konspektów lekcji, analiza i ocena zdarzeń pedagogicznych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane poprzez rozmowę ze studentem na podstawie wymaganej dokumentacji praktyk indywidualnych.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu – odbycie praktyki indywidualnej w ustalonej liczbie godzin, pozytywna ocena szkolnego opiekuna praktyk, złożenie pełnej dokumentacji praktyk uczelnianemu opiekunowi praktyk, rozmowa na temat realizacji praktyk.

Poprawy: Nie przewiduje się możliwości poprawy. W przypadku braku możliwości zaliczenia student zobowiązany jest do ponownego odbycia praktyki.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w zajęciach	- godz.
Przygotowanie do zajęć	35 godz.
Udział w konsultacjach przedmiotu	2 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zaliczenia praktyki	38 godz.

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Dydaktyka przedmiotowa języka polskiego w szkole podstawowej 1 i 2
Nazwa w języku angielskim:		Polish language teaching at the second stage of education
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi, trzeci	
Semestr:	czwarty, piąty	
Liczba punktów ECTS:	3, 3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Renata Bryzek
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Renata Bryzek
Założenia i cele przedmiotu:		Przygotowanie studenta do nauczania języka polskiego w szkole podstawowej. Wyposażenie studenta w wiedzę teoretyczną i praktyczną w trakcie wykładu i laboratorium ściśle powiązanych z praktykami nauczycielskimi studenta.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W16, S_W17 S_W18	Student zna akty prawne określające sposób organizacji i przebieg procesu kształcenia polonistycznego w szkole podstawowej.	K_W02, K_W05, K_W09, K_W09, K_W10
S_W19 S_W20 S_W21	Wskazuje cele kształcenia polonistycznego w szkole podstawowej, zna specyfikę nauczania języka polskiego w szkole podstawowej.	K_W02, K_W05, K_W09, K_W10
S_W22 S_W23	Omawia budowę i zawartość wybranych programów i podręczników do nauczania języka polskiego w szkole podstawowej.	K_W02, K_W05, K_W09, K_W10
S_W24 S_W25	Rozróżnia cele lekcji zgodnie z wybranym ujęciem, przyjętą taksonomią.	K_W02, K_W05, K_W09, K_W10
S_W27	Definiuje metody i formy pracy stosowane w kształceniu polonistycznym w szkole podstawowej.	K_W02, K_W05,
S_W28 S_W29	Wskazuje różnorodne środki dydaktyczne, w tym narzędzia technologii informacyjno- komunikacyjnych i sposoby ich wykorzystania w procesie dydaktycznym.	K_W02, K_W05, K_W09,
S_W30	Wyróżnia rodzaje i funkcje planów dydaktycznych w nauczaniu języka polskiego na poziomie szkoły podstawowej, rozumie, jaka jest rola nauczyciela w organizacji i przebiegu procesu kształcenia.	K_W09, K_W10

S_W31	Zna strukturę konspektu lekcji i jego odmiany w zakresie kształcenia literackiego, kulturowego i językowego w szkole podstawowej.	K_W09, K_W10
S_W32 S_W33	Wskazuje cele pracy nad lekturą szkolną oraz innym tekstem kultury w szkole podstawowej.	K_W02, K_W05, K_W09, K_W10
S_W34, S_W35	Charakteryzuje podstawowe formy wypowiedzi wprowadzane i doskonalone w szkole podstawowej.	K_W02, K_W05, K_W09, K_W10
S_W36 S_W37	Zna zasady nauki o języku, sposoby funkcjonalnego wprowadzania i utrwalania zagadnień z zakresu kształcenia językowego oraz zna zasady nauczania ortografii i interpunkcji w szkole podstawowej.	K_W02, K_W05, K_W11
S_W38 S_W39	Rozróżnia sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów z zastosowaniem celowo dobranych metod i narzędzi, wskazuje funkcje kontroli i oceny na lekcjach języka polskiego w szkole podstawowej.	K_W02, K_W05, K_W11
Symbol efektu		
S_U19	Student określa rolę aktów prawnych w organizacji i przebiegu procesu kształcenia polonistycznego w szkole podstawowej.	K_U02, K_U12
S_U20 S_U21	Określa cele kształcenia polonistycznego w szkole podstawowej na podstawie wybranych aktów prawnych i literatury dydaktycznej, z uwzględnieniem specyfiki kształcenia polonistycznego na tym etapie kształcenia.	K_U02, K_U08, K_U12, K_U14
S_U22	Charakteryzuje i ocenia wybrane programy i podręczniki do nauczania języka polskiego w szkole podstawowej.	K_U02, K_U11, K_U13
S_U23	Formułuje cele lekcji języka polskiego w szkole podstawowej zgodnie z wybranym ujęciem, przyjętą taksonomią, funkcjonalnie i hierarchicznie precyzujące zagadnienie wpisane w temat.	K_U02, K_U08
S_U24 S_U25	Charakteryzuje i celowo dobiera metody i formy pracy na lekcjach języka polskiego w szkole podstawowej, mając na uwadze potrzeby i możliwości ucznia.	K_U02, K_U08, K_U09, K_U10, K_U14
S_U26 S_U27	Charakteryzuje i celowo dobiera różnorodne środki dydaktyczne, w tym narzędzia technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz określa sposoby ich efektywnego wykorzystania w kształceniu polonistycznym na poziomie szkoły podstawowej.	K_U02, K_U05, K_U09, K_U13
S_U28 S_U29 S_U30	Konstruuje i ocenia różne plany dydaktyczne nauczyciela polonisty na poziomie szkoły podstawowej, uwzględniając potrzeby i możliwości uczniów.	K_U10, K_U12, K_U15
S_U31 S_U32 S_U33	Konstruuje konspekt lekcji języka polskiego celowo dobierając do tematu metody i formy pracy, z uwzględnieniem możliwości i potrzeb uczniów w szkole podstawowej, indywidualizuje proces kształcenia.	K_U10, K_U12, K_U02, K_U11, K_U13
S_U34 S_U35	Charakteryzuje cele lektury oraz cele pracy z innym tekstem kultury w szkole podstawowej, stosuje wybraną metodologię.	K_U02, K_U08, K_U12
S_U36 S_U37 S_U38	Charakteryzuje podstawowe formy wypowiedzi wprowadzane i doskonalone w szkole podstawowej.	K_U02, K_U08, K_U09, K_U14, K_U15
S_U39	Stosuje zasady nauki o języku, funkcjonalnie wprowadza i utrwała zagadnienia z zakresu kształcenia językowego planując proces	K_U10

	dydaktyczny, budując konspekt lekcji języka polskiego w szkole podstawowej.	
S_U40 S_U41	Celowo i efektywnie stosuje metody i narzędzia pomiaru dydaktycznego na lekcjach języka polskiego w szkole podstawowej.	K_U02, K_U11, K_U13, K_U05, K_U09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K08	Zna ograniczenia własnej wiedzy i rozumie potrzebę dalszego kształcenia, ma świadomość roli nauczyciela w organizowaniu procesu kształcenia i potrzeby budowania autorytetu opartego na podmiotowych relacjach.	K_K04, K_K05, K_K07
S_K09 S_K010 S_K11	Potrafi formułować opinie na temat podstawowych zagadnień kształcenia polonistycznego w szkole podstawowej, etyki zawodowej nauczyciela, świadomie buduje właściwe relacje z podmiotami zaangażowanymi w proces kształcenia.	K_K01, K_K02, K_K04, K_K06, K_K07, K_K08

Forma i typy zajęć: wykłady (30 godz.), ćwiczenia (60 godz.)

Wymagania wstępne i dodatkowe:

- Znajomość podstawowych zagadnień z zakresu dydaktyki ogólnej.
- Znajomość merytorycznych treści przedmiotu język polski w szkole podstawowej i umiejętność wykorzystania wiedzy w poznawaniu, planowaniu i organizowaniu procesu kształcenia.

Treści modułu kształcenia:

Wykłady:

1. Dydaktyka ogólna a dydaktyka przedmiotowa, metodyka nauczania. Miejsce przedmiotu język polski na II etapie edukacyjnym.
2. Obszary badawcze dydaktyki literatury i języka polskiego. Specyfika nauczania języka polskiego jako przedmiotu. Cele nauczania literatury i języka polskiego. Wymiary przedmiotu „język polski”.
3. Program nauczania języka polskiego w szkole podstawowej – charakterystyka, struktura, funkcje. Podstawa programowa a program nauczania.
4. Podręcznik do nauczania języka polskiego w szkole podstawowej. Podręcznik jako środek dydaktyczny – struktura, układ treści, funkcje.
5. Cele ogólne i szczegółowe – budowa i funkcje. Operacjonalizacja celów nauczania. Związek celów z tematyką lekcji w kształceniu polonistycznym.
6. Metoda nauczania a formy pracy uczniów. Różne klasyfikacje metod nauczania. Kryteria doboru metod nauczania na lekcjach języka polskiego. Metody nauczania a tematyka lekcji i jej cele.
7. Rodzaje i funkcje planów. Cechy dobrego planu. Rozkład materiału a plan wynikowy. Plan wynikowy a jednostka metodyczna.
8. Konspekt lekcji – modele, struktura lekcji. Konspekt lekcji a scenariusz lekcji.
9. Różnorodne modele obcowania z tekstem literackim. Możliwości i ograniczenia wynikające z określonej koncepcji lektury.
10. Właściwości szkolnego odbioru tekstów literackich. Metodyka kształcenia umiejętności czytania. Poziomy odbioru tekstu. Przełamywanie barier percepcyjnych.
11. Przygotowanie do odbioru poezji w szkole podstawowej. Bariery percepcyjne w odbiorze tekstów poetyckich.
12. Kształcenie sprawności językowej i komunikacyjnej – tworzenie podstawowych form wypowiedzi pisemnych i ustnych. Miejsce retoryki w kształceniu polonistycznym.

13. Nauka o języku – integrowana i funkcjonalna. Swoistość zasad nauki o języku. Cele integracji kształcenia literackiego i językowego.
14. Nauczanie ortografii i interpunkcji. Norma i błąd językowy. Rodzaje błędów. Przyczyny powstawania błędów ortograficznych i interpunkcyjnych.
15. Ocenianie wewnętrzne i zewnętrzne, kryterialne, kształtujące. Funkcje kontroli i oceny. Ocena szkolna a wymagania programowe. Ewaluacja pracy nauczyciela. Komunikowanie osiągnięć uczniów rodzicom/opiekunom prawnym.

Ćwiczenia:

1. Rola nauczyciela w organizowaniu procesu kształcenia, budowanie autorytetu, etyka zawodu nauczyciela. Współpraca nauczyciela z rodzicami, innymi nauczycielami i środowiskiem. Podmiotowość ucznia.
2. Podstawa programowa, treści nauczania języka polskiego w szkole podstawowej, egzamin zewnętrzny.
3. Programy nauczania języka polskiego w szkole podstawowej. Dobór programu nauczania z uwzględnieniem potrzeb i możliwości uczniów.
4. Podręczniki do nauczania języka polskiego w szkole podstawowej – charakterystyka, ocena.
5. Cele ogólne, szczegółowe, operacyjne w procesie kształcenia polonistycznego na poziomie szkoły podstawowej.
6. Metody nauczania na lekcjach języka polskiego w szkole podstawowej.
7. Planowanie pracy nauczyciela polonisty w szkole podstawowej. Planowanie jednostki metodycznej. Indywidualizacja procesu kształcenia z uwzględnieniem potrzeb i możliwości uczniów, trudności w nauce i uzdolnień.
8. Typy lekcji języka polskiego w kształceniu polonistycznym – przykłady konspektów lekcji.
9. Czytanie innych tekstów kultury. Konteksty dzieła literackiego.
10. Wybrane metody pracy z tekstem literackim (epickim, dramatycznym). Motywowanie uczniów do lektury.
11. Metody pracy z tekstem poetyckim. Planowanie lekcji.
12. Wprowadzanie podstawowych form wypowiedzi pisemnych. Rodzaje i funkcje pism użytkowych i wypowiedzi ustnych. Zasady redagowania wypowiedzi pisemnych i ustnych. Funkcje ćwiczeń stylistycznych, kompozycyjnych, redakcyjnych, słownikowych, frazeologicznych.
13. Funkcjonalność nauki o języku w szkole podstawowej.
14. Zasady nauczania ortografii i interpunkcji. Rodzaje ćwiczeń ortograficznych i interpunkcyjnych.
15. Ocena szkolna a wymagania programowe. Zastosowanie kryteriów oceniania wypowiedzi ustnych i pisemnych na lekcjach języka polskiego.

Literatura podstawowa:

1. Bortnowski S., *Przewodnik po sztuce uczenia literatury*, Warszawa 2005.
2. Chrzęstowska B., Wyśłouch S., *Poetyka stosowana*, Warszawa 1987.
3. Janus-Sitarz A., *Polonista w szkole. Podstawy kształcenia nauczyciela polonisty*, Kraków 2004.
4. Janus-Sitarz A., *Przygotowanie ucznia do odbioru różnych tekstów kultury*, Kraków 2004.
5. Kowalikowa J., *Narodziny nauczyciela polonisty. Szkice edukacyjne*, Kraków 2006.
6. Książek-Szczepanikowa A., *Szkolne kształcenie literackie wobec przekazów i przekazyńców*, Siedlce 2005.
7. Myrdzik B., *Nowoczesność i tradycja w kształceniu literackim. Podręcznik do ćwiczeń z metodyki języka polskiego*, Lublin 2000.
8. Nagajowa M., *ABC metodyki języka polskiego*, Warszawa 1990.
9. Nagajowa M., *Nauka o języku dla nauki języka*, Kielce 1994.

Literatura dodatkowa:

1. Bortnowski S., *Jak uczyć poezji?*, Warszawa 1998.
2. Brudnik E., Moszyńska A., Owczarska B. *Ja i mój uczeń pracujemy aktywnie. Przewodnik po metodach aktywizujących*, Kielce 2000.
3. Chrząstowska B., *Lektura i poetyka*, WSiP, Warszawa 1987.
4. Chrząstowska B., *Rozkład materiału*. „Polonistyka” 1996, nr 2.
5. Chrząstowska B., *Kompetencje szkolnego polonisty*, Warszawa 1995.
6. *Edukacja literacka wobec przemian cywilizacyjnych i kulturowych*, red. M. Sinica, L. Jazownik, Zielona Góra 2008, artykuły z rozdz. *Edukacja polonistyczna wobec wyzwań epoki ponowoczesnej*.
7. Janus-Sitarz A., *Przyjemność i odpowiedzialność w lekturze. O praktykach czytania literatury w szkole. Konstatacje. Oceny. Propozycje*. Kraków 2009.
8. Janus-Sitarz A., *Szkolne spotkania z literaturą*, Kraków 2007.
9. Jędrychowska M., *Lektura i kultura*, Warszawa 1994.
10. Kotuła B. *Zanim wybierzemy podręcznik.* „Język Polski w Szkole” 1995/96 z. 1.
11. Książek-Szczepanikowa A., *Życ w odbiorze... Czytelnicze wyzwanie z pozycji edukacji*, Siedlce 2008.
12. Patrzalek T., *Gramatyka na cenzurowanym*, „Polonistyka” 1992, nr1.
13. Polański E., *Dydaktyka ortografii i interpunkcji*, Warszawa 1987.
14. Taraszkiewicz M., *Jak uczyć lepiej czyli refleksyjny praktyk w działaniu*, Warszawa 2000.
15. Węglińska M., *Jak przygotować się do lekcji?*, Kraków 2005.
16. Włodarczyk A., *Styl terapeutyczny w pracy nauczyciela polonisty*. Kraków 2007.
17. Koc K., *Od gramatyki opisowej do gramatyki komunikacyjnej. Edukacja lingwistyczna a podstawa programowa*, „Polonistyka”, 2009, nr 4.
18. *Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela*, (red.) K. Kruszewski, Warszawa 1993.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny z elementami konwersatorium, wspomagane technikami multimedialnymi. Ćwiczenia i warsztaty wspomagane technikami multimedialnymi.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane podczas ćwiczeń lub wykładów – odpowiedzi ustne lub krótkie sprawdziany pisemne; na koniec danego semestru – zaliczenie ustne lub pisemne; w ostatnim semestrze – pisemny lub ustny egzamin końcowy.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: usprawiedliwienie nieobecności oraz zaliczenie prac bieżących (ustnych lub pisemnych), semestralnych zaliczeń ustnych lub pisemnych i zdanie egzaminu końcowego.

Kryteria oceny semestralnych zaliczeń pisemnych:

- 0 – 50 % - niedostateczny
- 51 - 60% - dostateczny
- 61 - 70% - dostateczny plus
- 71 – 80% - dobry
- 81 – 90% - dobry plus
- 91 – 100% bardzo dobry

Poprawy: Jednorazowa poprawa semestralnych zaliczeń ustnych lub pisemnych poza zajęciami w semestrze. Egzamin końcowy zgodnie z terminarzem.

Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30 godz.
Udział w ćwiczeniach	60 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	25 godz.
Udział w konsultacjach z przedmiotu	5 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	15 godz.
Przygotowanie się do egzaminów i obecność na egzaminie	15 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	150 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	3 + 3 ECTS